

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 17. august 2021
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Nikolai Pindstrup
Sagsnr.: 2021-10-0661
Dok.: 2020584

UDKAST

Forslag
til

Lov om ændring af retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love
(Etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet og styrkelse af ind-
satsen mod hvidvask m.v.)

§ 1

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 29. september 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 1942 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 101 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Rigsadvokaten kan uanset stk. 1 bemyndige National enhed for Særlig Kriminalitet til i et nærmere bestemt omfang at varetage udførelsen af straffesager ved landsretterne i sager omfattet af § 110 a, stk. 1.«

2. Efter § 110 indsættes:

»§ 110 a. National enhed for Særlig Kriminalitet varetager for hele landet efterforskningen og strafforfølgningen af forbrydelser, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer kompleks samarbejde med udenlandske retshåndhavende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Stk. 2. National enhed for Særlig Kriminalitet ledes af en politidirektør, der har ansvar for enhedens virksomhed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af stk. 1.

§ 110 b. Under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet oprettes et operativt samarbejde til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 2. Tilsynsmyndighederne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt told- og skatteforvaltningen deltager i det operative samarbejde. National enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end de i 1. pkt. nævnte og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan deltage i det operative samarbejde.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte myndigheder kan uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 4. Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 5. Personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Tavshedspligten i stk. 5 gælder også i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Oplysninger omfattet af stk. 5 kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds

sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 5 og 6 er fraveget, på ny anvendelse. Virksomheder eller personer, der i medfør af stk. 2 medvirker i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrage oplysninger omfattet af stk. 5 i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 8. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 110 a. Stk. 1-7 finder i så fald tilsvarende anvendelse for disse kriminalitetsområder.«

§ 2

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1782 af 27. november 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 1940 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1 og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører hvidvask af større eller særligt mistænkelig karakter. Hvidvasksekretariatet foranstalter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning beslutningen om, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en transaktion anses for omfattet af stk. 4.«

Stk. 4-6 bliver herved stk. 6-8.

2. I § 26, *stk. 4*, der med lovforslaget bliver *stk. 6*, ændres »beslutter« til: »foranstalter« og efter »underretning« indsættes: »beslutningen om«.

3. I § 29, *stk. 1*, og § 78 a, *stk. 2*, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

4. I § 37 ændres »§ 26, stk. 3 og 4« til: »§ 26, stk. 3, 4 og 6«.

5. Efter § 38 indsættes i *kapitel 8*:

»§ 38 a. Personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26.

Stk. 2. Forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.«

6. I § 55, *stk. 3*, § 62, *stk. 3*, § 64 a, *stk. 3*, § 68, *stk. 3*, § 78, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 2 og 5*, og § 78 a, *stk. 1*, ændres »§ 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt.,« til: »§ 26, stk. 1, stk. 3, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt.,«.

7. §§ 69 b-69 d og § 74 a ophæves.

§ 3

I lov om europæiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 1. juli 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 1 a, *stk. 6 og 7*, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 4

I fondsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2020 af 11. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 4, *stk. 6 og 7* og § 52, *stk. 6 og 7*, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 5

I SE-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. juli 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 17 a, *stk. 6 og 7*, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 6

I lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 658 af 1. juli 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 14 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 7

I erhvervsvirksomhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 15 g, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 8

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 25 af 8. januar 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 22, stk. 1-3, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 9

I konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 360 af 4. marts 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 23 i, stk. 2, nr. 3, stk. 5 og stk. 6, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 10

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 21 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 11

I lov om firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 355 af 2. april 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 1940 af 15. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 111, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 12

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 2223 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 23, stk. 8 og 9, § 81 b, stk. 6 og 7, § 85 b, stk. 6 og 7 og § 336 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 13

I investeringsforeningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1718 af 27. november 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 14 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 14

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 14. oktober 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 1940 af 15. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 136 a, stk. 3, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 15

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 2199 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 58 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

§ 16

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, som ændret ved lov nr. 2195 af 29. december 2020 og lov nr. 721 af 27. april 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 40 a, stk. 3, 1. pkt., § 40 b, stk. 3, 1. pkt., § 58 d, stk. 1, 2. pkt., § 58 i, stk. 2-4, og § 58 j, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 3, ændres »Rigspolitichefen« til: »politiet«.

2. I § 40 a, stk. 3, 3. pkt., § 40 b, stk. 3, 3. pkt., og § 58 i, stk. 1 og 5, ændres »Rigspolitichefen« til: »Politiet«.

3. I § 58 j, stk. 2, ændres »Rigspolitiet« til: »politiet«.

§ 17

I PNR-loven, lov nr. 1706 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 ændres »Rigspolitiet« til: »Politiet«.

2. I § 3, stk. 1 og 3, ændres »Rigspolitiet« til: »politiet«.

3. I § 7, stk. 2, nr. 1, ændres »rigspolitichefen« til: »politiet«.

§ 18

I lov nr. 434 af 31. maj 2000 om Det Centrale Dna-profilregister, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 715 af 26. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 1 ændres »Rigspolitichefen« til »politiet«.

§ 19

I lov om elektronisk kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1833 af 8. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 12, stk. 1, og § 75 a, stk. 4, ændres »Rigspolitiets Telecenter« til »politiets centrale datasektion«.

§ 20

I lov nr. 1518 af 18. december 2018 om erhvervsfremme, som ændret ved § 1 i lov nr. 796 af 9. juni 2020, foretages følgende ændring:

1. § 22 b ophæves.

§ 21

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

§ 22

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens §§ 2, 4, 7-8, 10-18 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens §§ 2, 12-14 og 16-18 kan ved kongelig anordning sættes i kraft Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.3.1 National enhed for Særlig Kriminalitets kompetenceområde

2.2. Styrkelse af indsatsen mod hvidvask mv.

2.2.1. Oprettelse af et operativt samarbejde mellem myndigheder og udvalgte virksomheder og personer om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering

2.2.1.1 Gældende ret

2.2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2.1.3.1. Oprettelse af det operative samarbejde

2.2.1.3.2. Myndigheders videregivelse af oplysninger til det operative samarbejde

2.2.1.3.3. Virksomheders og personers videregivelse af oplysninger til det operative samarbejde

2.2.1.3.4. Tavshedspligt for deltagere i det operative samarbejde

2.2.1.3.4.1. Tavshedspligt for myndigheder

2.2.1.3.4.2. Tavshedspligt for virksomheder

2.2.1.3.5. Bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om det operative samarbejdes behandling af andre sager end hvidvask og terrorfinansiering

2.2.2. Fast track-ordning for hvidvaskunderretninger om større og andre særlige mistænkelige transaktioner

- 2.2.2.1. Gældende ret
- 2.2.2.2. Justitsministeriets overvejelser
- 2.2.2.3. Den foreslåede ordning
- 2.2.3. Tavshedspligt for underretninger efter hvidvasklovens § 26
 - 2.2.3.1. Gældende ret
 - 2.2.3.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.2.3.3. Den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen
 - 3.1. Nationale særregler for behandling af personoplysninger
 - 3.2. Begrænsning af den registreredes rettigheder
- 4. Konsekvenser for verdensmålene
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Klimamæssige konsekvenser
- 9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 10. Forholdet til EU-retten
- 11. Hørte myndigheder og organisationer mv.
- 12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Kriminaliteten bliver mere global, digital og kompleks. Det gælder ikke mindst i forhold til den alvorlige økonomiske og organiserede kriminalitet. Det skal have mærkbare konsekvenser, når de kriminelle sætter sig selv over fællesskabet for egen vindings skyld. Det kræver mere specialisering, nye værktøjer og styrkede kompetencer, hvis politiet og anklagemyndigheden skal være på forkant med udviklingen.

Regeringen, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Nye Borgerlige har den 15. december 2020 indgået en aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023. Aftalen sikrer bl.a., at politiet og anklagemyndigheden er rustet til at bekæmpe den komplekse og samfundsundergravende kriminalitet.

Aftaleparterne er således enige om at etablere en ny slagkraftig national enhed, hvor de mest specialiserede politi- og anklagerfaglige kompetencer samles. Det skal sikre en markant styrkelse af indsatsen mod den mest komplekse økonomiske og organiserede kriminalitet. Enheden opbygges som en politikreds og skal etableres i henholdsvis Øst- og Vestdanmark. Der skal endvidere oprettes en særlig statsadvokat til bl.a. at føre tilsyn med enhedens komplekse straffesagsbehandling.

Som en integreret del af en ny national enhed, er aftaleparterne endvidere enige om at etablere et formaliseret operativt samarbejde mellem politiet, andre relevante myndigheder og udvalgte private aktører om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Derudover er aftaleparterne enige om at etablere en fast track-ordning, hvor hvidvaskunderretninger fra underretningspligtige efter hvidvaskloven (banker mv.) vedrørende særligt mistænkelige transaktioner skal underkastes en særlig behandling i Hvidvasksekretariatet kombineret med en pligt for den underretningspligtige til at fastfryse transaktionen, indtil der senest ved udgangen af den efterfølgende bankdag er modtaget en tilbagemelding fra sekretariatet om, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Med lovforslaget gennemføres de ovenfor nævnte elementer i flerårsaftalen, der kræver lovændringer.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. I medfør af retsplejelovens § 110, stk. 1, 1. pkt., er landet inddelt i 12 politikredse. Justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sine beføjelser gennem rigspolitichefen og politidirektørerne, jf. retsplejelovens § 108, 1. pkt. Rigspolitichefen har ansvar for politiets virksomhed i hele landet og fører tilsyn med politidirektørerne, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1.

De nærmere regler om politiets opgavevaretagelse og organisatoriske struktur findes bl.a. i retsplejelovens kapitel 11.

Justitsministeren er de offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse, jf. retsplejelovens § 98, stk. 1.

Det følger af retsplejelovens § 95, at de offentlige anklagere er rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektørerne samt de personer, der er antaget til bistand for disse ved den retlige behandling af straffesager.

Rigsadvokaten varetager udførelsen af straffesager ved Højesteret og virker ved Den Særlige Klageret, jf. retsplejelovens § 99, stk. 1. Statsadvokaterne varetager som udgangspunkt udførelsen af straffesager ved landsretterne, jf. retsplejelovens § 101, stk. 1, 1 pkt., mens politidirektørerne og de offentlige anklagere, der er ansat hos disse, som udgangspunkt varetager udførelsen af straffesager ved byretterne, jf. retsplejelovens § 104, stk. 1, 1. pkt.

De nærmere regler om anklagemyndighedens opgavevaretagelse og organisatoriske struktur findes bl.a. i retsplejelovens kapitel 10.

I 2012 blev det besluttet at gennemføre en statsadvokatreform. Det betød bl.a., at Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager med virkning fra den 1. januar 2013 blev sammenlagt med Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet til én fremtidig specialstatsadvokatur med navnet Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Der findes i dag to regionale statsadvokater i København og Viborg og en særlig statsadvokat (SØIK).

Fordelingen af forretningerne mellem statsadvokaterne er reguleret i bekendtgørelse nr. 1177 af 6. december 2012 om fordelingen af forretningerne mellem statsadvokaterne.

2.1.1.2. Politiets og anklagemyndighedens organisering er løbende blevet udviklet i takt med det ændrede kriminalitetsbillede. Derfor er der over tid etableret flere landsdækkende enheder og regionale opgavefællesskaber med forskellige organisatoriske ophæng til håndtering af den mere komplekse kriminalitet, som bl.a. er kendetegnet ved at bevæge sig på tværs af politikredse og landegrænser og ikke mindst i det digitale rum.

I den forbindelse kan for det første nævnes Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, der behandler de mest komplekse straffesager om økonomisk kriminalitet, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 1177 af 6. december 2012 om fordelingen af forretningerne mellem statsadvokaterne. Det fremgår af bestemmelsen, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet for hele landet varetager forretningerne vedrørende:

1) Økonomiske forbrydelser, herunder navnlig sager om overtrædelse af straffelovens §§ 278-283, §§ 289-304 eller af lovgivning, der regulerer erhvervslivets eller de finansielle markeders forhold, når der kan være grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, er udført ved anvendelse af særegne forretningsmetoder, eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

2) Internationale straffesager, herunder navnlig sager om folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og andre alvorlige forbrydelser begået i udlandet, hvor efterforskningen og strafforfølgningen som følge af sagens kompleksitet og internationale aspekt forudsætter en særlig viden om og indsigt i forholdene i udlandet og forudsætter, at der etableres et samarbejde med myndigheder i andre lande, internationale institutioner, organisationer mv.

Herudover indgår også Hvidvasksekretariatet, som en selvstændig enhed inden for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Hvidvasksekretariatet modtager, analyserer og videreformidler underretninger om hvidvask og terrorfinansiering.

Hvidvasksekretariatets opgaver er nærmere beskrevet i cirkulære nr. 9010 af 2. januar 2020 om Danmarks Finansielle Efterretningsenhed (FIU), Hvidvasksekretariatet, hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

For det andet kan nævnes de to regionale efterforskningsfællesskaber, Særlig Efterforskning Øst og Særlig Efterforskning Vest, der har specialiserede kompetencer til efterforskning og strafforfølgning af organiseret kriminalitet. Det gælder navnlig kriminalitet i relation til bandemiljøet, internationale narko- og våbensmuglere, omrejsende kriminelle grupper og heraf afledte efterforskninger om hvidvask mv.

For det tredje kan nævnes Grænsecenter Øresund (GCØ), der i tæt koordination med Særlig Efterforskning Øst har til formål at styrke den operative efterretnings- og efterforskningskapacitet i forhold til grænseoverskridende kriminalitet i Øresundsregionen, herunder indførelse af sprængstoffer, våben og narkotika, samt sikre tæt og effektivt samarbejde med svensk politi og andre retshåndhævende myndigheder i regionen.

For det fjerde kan nævnes Det Landsdækkende Center for It-relateret økonomisk Kriminalitet (LCIK), der understøtter politikredsene med visitation, indledende efterforskning og mønstergenkendelse i forhold til anmeldelser om it-relateret økonomisk kriminalitet. LCIK varetager i samarbejde med Rigspolitiets Nationale Cybercrime Center (NC3) endvidere den landsdækkende forebyggelsesindsats i forhold til it-relateret økonomisk kriminalitet.

Endelig kan nævnes en række enheder, der hidtil har været underlagt Rigspolitiet. Dette drejer sig om Nationalt Efterforskningscenter (NEC), Nationalt Kriminalteknisk Center (NKC) og Nationalt Cybercrime Center (NC3), der understøtter straffesagsbehandlingen i politiet og anklagemyndigheden med specialiserede bistandsydelser på efterforskningsområdet samt kriminal- og it-tekniske analyser af indsendte spor mv.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Som en del af aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 gennemføres en organisatorisk omorganisering af politiet og anklagemyndigheden for bl.a. bedre at bekæmpe den komplekse og samfundsundergravende kriminalitet.

Den løbende etablering af flere forskellige landsdækkende enheder og regionale opgavefællesskaber, jf. pkt. 2.1.1, har med tiden medført styrings- og prioriteringsmæssige udfordringer og en overlappende opbygning af specialiserede kapaciteter.

Det er således vurderingen, at viden, kompetencer og ressourcer kan udnyttes bedre på tværs og dermed sikre en effektiv koordinering og prioritering af politiets og anklagemyndighedens samlede indsats, når det gælder de mest komplekse kriminalitetstyper. Samtidig kan den fremtidige ledelse have et mere entydigt fokus på indsatsen i forhold til kompleks kriminalitet og det specialiserede arbejde med straffesager til gavn for den faglige kvalitet.

Det fremgår på den baggrund af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, at aftaltparterne vil etablere en ny slagkraftig national enhed og en ny særlig statsadvokat, hvor de mest specialiserede politi- og anklagerfaglige kompetencer samles.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget lægges der op til at sammenlægge og samle opgaverne fra de under pkt. 2.1.1 nævnte landsdækkende enheder og regionale opgavefællesskaber i én ny enhed ved navn National enhed for Særlig Kriminalitet.

Enheden skal bl.a. efterforske og strafforfølge nogle af de mest ressourcetunge og komplekse sager, jf. nærmere nedenfor under pkt. 2.1.3.1. Enheden vil endvidere skulle bistå politikredsene i kredsens efterforskninger med specialiserede kriminaltekniske ydelser og særlige kompetencer mv.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 er det endvidere aftalt, at der oprettes en statsadvokat, Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet, som skal føre tilsyn med National enhed for Særlig Kriminalitets komplekse straffesagsbehandling, føre legalitetskontrol, hjælpe med

styring og tilskæring af enhedens sager og føre ankesager for landsretterne, jf. dog den foreslåede § 101, stk. 3.

Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet vil således i et vist omfang overtage nogle af de opgaver, der allerede ligger hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Henset til de kompetencer, der samles i National enhed for Særlig Kriminalitet, og for at sikre størst mulig fleksibilitet ved anklagemyndighedens behandling af komplekse straffesager, foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 1, at indsætte et stk. 3 i retsplejelovens § 101, så Rigsadvokaten uanset § 101, stk. 1, kan bemyndige National enhed for Særlig Kriminalitet til i et nærmere bestemt omfang at varetage udførelsen af straffesager ved landsretterne i sager omfattet af enhedens område. Dette indebærer, at enheden i videre omfang end politikredsene i dag vil kunne få adgang til at føre visse ankesager i landsretterne. Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet vil i den forbindelse skulle være særlig opmærksom på tilsynsforpligtigelsen i forhold til de ankesager, som enheden er bemyndiget til at varetage.

2.1.3.1 National enhed for Særlig Kriminalitets kompetenceområde

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det bl.a. at indsætte en ny § 110 a i retsplejeloven.

Med den foreslåede § 110 a, stk. 1, foreslås det, at National enhed for Særlig Kriminalitet for hele landet varetager efterforskningen og strafforfølgningen af forbrydelser, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, indebærer kompleks samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er et led i organiseret kriminalitet, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Det fremgår af den foreslåede § 110 a, stk. 2, at National enhed for Særlig Kriminalitet ledes af en politidirektør, der har ansvar for enhedens virksomhed.

Der lægges således op til, at enheden organisatorisk forankres på niveau med politikredsene, og at enheden organiseres som politikreds med egen anklagemyndighed med kompetencer til håndtering af den landsdækkende og komplekse opgaveportefølje.

Endelig foreslås det i § 110 a, stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af National enhed for Særlig Kriminalitets område.

Der lægges i den forbindelse op til, at enheden bl.a. skal varetage efterforskningen og strafforfølgingen af sager om overtrædelse af straffelovens §§ 278-283, §§ 289-304 eller af lovgivning, der regulerer erhvervslivets eller de finansielle markeders forhold, når der kan være grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, er udført ved anvendelse af særegne metoder, eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Herudover skal enheden også varetage internationale straffesager, herunder navnlig sager om folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og andre alvorlige forbrydelser begået i udlandet, hvor efterforskningen og strafforfølgingen som følge af sagens kompleksitet og internationale aspekt forudsætter en særlig viden om og indsigt i forholdene i udlandet og forudsætter, at der etableres et samarbejde med myndigheder i andre lande, internationale institutioner, organisationer mv.

Enheden overtager dermed forretningerne vedrørende de kriminalitetsområder, der hidtil har hørt under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Med etableringen af enheden samles endvidere også Særlig Efterforskning Vest, Særlig Efterforskning Øst, Grænsecenter Øresund (GCØ) og politiets Landsdækkende Center for It-relateret økonomisk Kriminalitet (LCIK), samt Rigspolitiets Nationale Cyber Crime Center (NC3), Rigspolitiets Nationale Kriminaltekniske Center (NKC) og dele af Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter (NEC), hvorfor enheden vil have et bredere kompetenceområde end kriminalitetsområderne fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Enheden vil således bl.a. skulle varetage forretningerne vedrørende komplekse kriminalitetsområder som bandekriminalitet, organiseret narkotikahandel og smugling, ulovlig våbenhandel, hvidvask, organiseret skatteunddragelse samt organiseret menneskehandel og menneskesmugling.

Der lægges med den foreslåede § 110 a, stk. 3, op til en fleksibel ordning, hvor justitsministeren inden for rammerne af § 110 a, stk. 1, kan bestemme

de kriminalitetsområder, som National enhed for Særlig Kriminalitet skal varetage. Det forudsættes i den forbindelse, at justitsministeren kan bemyndige rigspolitchefen til efter drøftelse med rigsadvokaten at fastsætte den nærmere fordeling mellem enheden og politikredsene. Opstår der tvivl om, hvorvidt en konkret sag henhører under enheden, forudsættes det, at spørgsmålet afgøres af Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet.

Dette berører ikke den adgang, som statsadvokaterne i øvrigt har til at overføre en konkret sag fra en politidirektør til en anden efter retsplejelovens § 104, stk. 3, hvis der eksempelvis er tilfælde af inhabilitet hos enheden.

2.2. Styrkelse af indsatsen mod hvidvask mv.

2.2.1. Oprettelse af et operativt samarbejde mellem myndigheder og udvalgte *virksomheder og personer om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering*

2.2.1.1 Gældende ret

2.2.1.1.1. Regeringen oprettede i efteråret 2019 Operativt Myndighedsforum med det formål at etablere et tættere og fast operationelt samarbejde, der kan styrke myndighedernes indsats på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet leder møderne i Operativt Myndighedsforum og inviterer relevante myndigheder til at deltage i forummet. Hvidvasksekretariatet, PET, Rigspolitiet, Skattestyrelsen, Toldstyrelsen, Gældsstyrelsen, Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden er faste medlemmer af forummet. Formandskabet kan efter indstilling fra medlemmerne i Det Operative Myndighedsforum beslutte at invitere andre relevante myndigheder til at deltage i forummet.

På møderne kan de deltagende myndigheder drøfte konkrete sager og dele relevante oplysninger med hinanden. Det Operative Myndighedsforum sikrer således, at de relevante myndigheder får det bedst mulige grundlag for at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, ligesom det giver myndighederne en bedre mulighed for at koordinere fælles indsatser på området.

2.2.1.1.2. Deltagerne i Det Operative Myndighedsforum er underlagt tavshedspligt, jf. hvidvasklovens § 74 a, stk. 1. Det fremgår heraf, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog § 74 a, stk. 3.

Det fremgår af § 74 a, stk. 2, at tavshedspligten i stk. 1 også gælder i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog § 74 a, stk. 3.

Det fremgår endvidere af § 74 a, stk. 3, at oplysninger omfattet af stk. 1 efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 1 og 2 er fraveget, på ny anvendelse.

Efter straffelovens § 152, stk. 3, er en oplysning fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Straffeloven indeholder dog ikke en nærmere angivelse af, hvilke offentlige eller private interesser der – i tilfælde hvor tavshedspligten ikke er gjort til genstand for særregulering – kan medføre, at en oplysning må anses for at være fortrolig, hvorfor den nærmere afgrænsning i væsentlig grad beror på normer uden for straffeloven.

Blandt disse normer er forvaltningslovens § 27, hvor der er foretaget en opregning af de fleste af de hensyn, der efter en konkret vurdering kan føre til, at en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt.

Det følger bl.a. af forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. Af lovens § 27, stk. 4, nr. 1, fremgår det, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt,

jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger, som det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrdelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning.

Hvidvasklovens § 74 a udgør således en særlig tavshedsforskrift i forhold til fortrolige oplysninger, der deles i forbindelse med et operativt samarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet og indebærer, at oplysningerne ikke må videregives, jf. dog § 74 a, stk. 3. Det medfører også, at der som hovedregel ikke kan ske videregivelse efter § 56, stk. 3, § 63 stk. 3, og § 69 stk. 3, i hvidvaskloven. Den særlige tavshedsforskrift indebærer bl.a. en begrænsning af pligten til at meddele oplysninger efter offentlighedslovens regler om aktindsigt, jf. offentlighedsloven § 35. Den særlige tavshedsforskrift indebærer herudover begrænsninger i adgangen til at anvende og videregive de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i § 74 a i forhold til oplysninger, der er omfattet af den almindelige tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27.

Tilsynsmyndighederne i henhold til hvidvaskloven, herunder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, kan videregive oplysninger til deltagere i Det Operative Myndighedsforum, jf. hvidvasklovens § 56, stk. 3, nr. 2, og § 63, stk. 3, nr. 2.

Efter skatteforvaltningslovens § 17 (den særlige tavshedspligt) skal skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f, iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Den særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17 er ubetinget og omfatter hele ministerområdets lovgivning, bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand. Som følge af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 er skattemyndighedernes, herunder Spillemyndighedens, muligheder for videregivelse af oplysninger begrænset.

”Uvedkommende” i skatteforvaltningslovens § 17 fortolkes restriktivt i forhold til private. Det betyder bl.a., at oplysninger, der er omfattet af den særlige tavshedspligt, ikke må videregives til private, bortset fra den, der har

afgivet oplysningen, eller den, som oplysningen vedrører, medmindre der foreligger særskilt lovhjemmel til videregivelsen.

For så vidt angår videregivelse af oplysninger til andre myndigheder er det i skatteforvaltningsloven § 17 forudsat, at videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer er omfattet af de almindelige regler herom i forvaltningslovens § 28 og § 31, og videregivelse af personoplysninger er omfattet af reglerne i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, samt eventuelle regler i særlovgivningen.

Spillemyndigheden kan derudover udveksle nødvendige oplysninger med andre offentlige myndigheder om virksomheder mv. omfattet af spilleloven til brug for de respektive myndigheders kontrol, jf. spillelovens § 49. Der kan ikke udveksles oplysninger om eventuelle spillere.

Det fremgår af hvidvasklovens § 69 b og § 69 d, at Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17 kan videregive oplysninger til et operativt samarbejde, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

2.2.1.1.3. Der eksisterer ikke et lovgrundlag, der gør det muligt for private virksomheder, herunder banker, andre finansielle virksomheder eller revisorer og revisionsvirksomheder, at videregive fortrolige oplysninger til eller i øvrigt deltage i Det Operative Myndighedsforum.

Det fremgår derimod af § 117, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lignende, medlemmer af repræsentantskabet i en finansiel virksomhed, der ikke er en sparekasse, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører, ansvarshavende aktuarer, generalagenter og administratorer i et forsikringssselskab samt øvrige ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Revisorer og revisionsvirksomheder er endvidere underlagt tavshedspligt i samme omfang som offentligt ansatte, jf. § 30, stk. 1, i lov om revisorer og revisionsvirksomheder. Det fremgår af denne bestemmelse, at straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på revisorer.

For så vidt angår disses medarbejdere finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.

En udbyder af betalingstjenester og en udsteder af elektroniske penge skal på forhånd indhente udtrykkeligt samtykke fra en bruger af betalingstjenester, hvis udbyderen eller udstederen behandler personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenesten, jf. § 124, stk. 2, i lov om betalinger. Det fremgår dog af § 124, stk. 3, at en udbyder af betalingstjenester og betalingssystemer og en udsteder af elektroniske penge uanset stk. 2 må behandle personoplysninger til brug for forebyggelse, efterforskning, retshåndhævelse og opdagelse af misbrug eller svig, eller hvis behandlingen er hjemlet ved anden lov. Efter forarbejderne omfatter bestemmelsen betalingssvindel, jf. Folketingstidende 2016-2017 A, L 157 som fremsat, side 196.

Det fremgår endvidere af § 125, stk. 6, i lov om betalinger, at en erhvervsdrivende ikke må videregive betalingsoplysninger til tredjemand, medmindre dette er hjemlet ved anden lovgivning, eller det sker i forbindelse med gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion eller udbuddet af en tjeneste, som brugeren har anmodet om, og som ikke er i strid med stk. 2-5.

2.2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.1.2.1. Som en udmøntning af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 foreslås det, at der som en integreret del af den foreslåede nye Nationale enhed for Særlig Kriminalitet oprettes et operativt samarbejde, hvor relevante myndigheder og udvalgte virksomheder og personer kan arbejde tæt sammen om at bekæmpe og forebygge alvorlig og kompleks hvidvask og terrorfinansiering.

Der er på baggrund af ovenstående behov for at tilvejebringe et lovgrundlag, således at udvalgte virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 kan videregive fortrolige oplysninger til og deltage i det operative samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Med forslaget vil myndighederne og de udvalgte virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 langt hurtigere end i dag kunne identificere relevante og nødvendige oplysninger af betydning for bekæmpelse og forebyggelse af alvorlig hvidvask og terrorfinansiering.

På den måde kan de udvalgte virksomheder og personer bibringe politiet et mere målrettet og kvalificeret efterretningsbillede til brug for efterforskning af hvidvask og terrorfinansiering og underliggende forbrydelser. Efterretningerne kan endvidere medvirke til, at igangværende kriminelle aktiviteter hurtigere opdages, standses og strafforfølges. Herved er der større sandsynlighed for, at udbyttet fra kriminelle aktiviteter beslaglægges. Efterretningerne kan yderligere medvirke til optrevling af kriminelle netværk, der f.eks. benytter sig af komplekse virksomhedskonstruktioner til hvidvask.

Herudover vil samarbejdet særligt kunne styrke de finansielle virksomheders indsats med at forebygge hvidvask og terrorfinansiering, idet virksomhederne i højere grad kan advares mod mistænkelige forhold. De finansielle virksomheder har dermed mulighed for at tage deres forholdsregler, herunder eksempelvis skærpede kundekendskabsprocedurer og udvidet overvågning af kundens transaktioner. Dette vil samtidig kunne medføre væsentligt mere målrettede og kvalificerede underretninger til Hvidvasksekretariatet om eventuelle mistænkelige aktiviteter hos den pågældende kunde. Underretningerne vil – hvis de vurderes relevante – kunne blive beriget med oplysninger fra Hvidvasksekretariatet og sendt til politiet til brug for en konkret efterforskning eller til administrative myndigheder som f.eks. skattemyndighederne til brug for en kontrolsag om skatteunddragelse.

2.2.1.2.2. Virksomhedernes og personernes brug af oplysninger modtaget i det operative samarbejde forudsætter dog, at den myndighed, der har afgivet oplysninger, samtykker til, at virksomheden eller personen kan anvende oplysningerne i virksomhedens eller personens indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8, jf. den foreslåede § 110 b, stk. 7, 3. pkt.

Herudover bemærkes det, at Hvidvasksekretariatet fortsat vil videreformidle de erfaringer, der opnås i det operative samarbejde, til hele den finansielle sektor, hvis det vurderes, at videreformidlingen kan have en generel præventiv effekt i indsatsen med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Endvidere forudsættes det, at erfaringer, som de deltagende virksomheder og personer har gjort sig på baggrund af oplysninger fra det operative samarbejde, eksempelvis ved forbedringer af bankernes hvidvaskindsats mv., også skal komme hele den finansielle sektor til gode. Erfarin-

gerne kan deles gennem Hvidvasksekretariatet eller ved møder i Hvidvask-Forum+, hvor både relevante myndigheder og den finansielle sektor er repræsenteret.

Endelig vil erfaringerne og den opbyggede viden fra samarbejdet medvirke til væsentligt bedre taktiske analyser om trends, kriminalitetsmønstre og risici, der kan sendes ud til myndigheder og de udvalgte virksomheder og personer som advarsler med henblik på bedre opdagelse af mistænkelige aktiviteter og forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, skal dog sikre, at de modtagne oplysninger ikke leder til en øget derisking af kundeporteføljerne, hvorved forstås, at en finansiell virksomhed enten afslutter eller begrænser et kundeforhold for at fjerne risici relateret til overtrædelser af hvidvasklovgivning eller andre kriminelle forhold. Videregivne oplysninger bør derfor udelukkende indgå som input i pengeinstitutternes kundekendskabsprocedurer og overvågning. Oplysningerne må således ikke alene lægges til grund for beslutninger om det specifikke kundeforhold.

Videregivelse af oplysninger fra det operative samarbejde indebærer derfor som minimum en forventningsafstemning mellem myndigheder og pengeinstitutter om udfordringerne ved derisking.

Justitsministeriet vil derfor sikre, at alle deltagere i det operative samarbejde tilslutter sig en samarbejdsaftale, der sætter en fast ramme for samarbejdet, herunder giver tilsagn om gensidigt samarbejde i det operative samarbejde i forbindelse med drøftelse og afdækning af de efterretninger, der behandles i samarbejdet. Det forudsættes i den forbindelse, at udfordringerne med derisking adresseres i samarbejdsaftalen.

Aftalen skal endvidere sikre, at alle deltagerne medvirker aktivt til, at formålet med etablering af det operative samarbejde opnås, således at samarbejdet bliver et effektivt middel til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

2.2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2.1.3.1. Oprettelse af det operative samarbejde

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det bl.a. at indsætte en ny § 110 b i retsplejeloven om oprettelse af et operativt samarbejde under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det fremgår af den foreslåede § 110 b, stk. 2, 1. pkt., at tilsynsmyndighederne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt told- og skatteforvaltningen deltager i det operative samarbejde.

Den foreslåede bestemmelse er i vidt omfang en videreførelse af det eksisterende Operative Myndighedsforum med en selvstændig juridisk ramme i retsplejeloven.

Herudover foreslås det med den foreslåede bestemmelse i § 110 b, stk. 2, 2. pkt., at National enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end de i 1. pkt. nævnte og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan deltage i det operative samarbejde.

Det forudsættes i den forbindelse, at myndighedens, virksomhedens eller personens deltagelse har betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8. Det forudsættes endvidere, at enheden er lydhør over for at invitere andre myndigheder med i samarbejdet, hvis der er et ønske herom blandt de øvrige deltagere.

Der lægges op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor enheden kan beslutte at nedsætte det operative samarbejde specifikt i forhold til en konkret sag, et givet geografisk område eller nye risici og tendenser på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet eller andre kriminalitetsområder omfattet af samarbejdet i henhold til § 110 b, stk. 8. Deltagerkredsen kan derfor variere fra møde til møde alt efter enhedens skøn. Det er således ikke en forudsætning, at en given myndighed, virksomhed eller person automatisk deltager i det operative samarbejde, hvis området ikke er af umiddelbar relevans for myndigheden, virksomheden eller personen.

2.2.1.3.2. Myndigheders videregivelse af oplysninger til det operative samarbejde

Som nævnt ovenfor videreføres det operative samarbejde med en selvstændig juridisk ramme i retsplejeloven. For at sikre klare regler på området foreslås det at indsætte en bestemmelse om myndighedernes videregivelse af oplysninger til de øvrige myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det fremgår derfor af den foreslåede § 110 b, stk. 3, at de i stk. 1 og 2 nævnte myndigheder uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at medarbejdere i tilsynsmyndighederne, herunder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, uanset tavshedspligten fastsat i anden lovgivning kan videregive oplysninger til det operative samarbejde.

For Finanstilsynets vedkommende vil der således være tale om en undtagelse til tavshedspligten i hvidvasklovens § 56, stk. 1, § 354 i lov om finansiel virksomhed, § 136 i lov om betalinger, § 224 i lov om kapitalmarkeder, § 175, i lov om investeringsforeninger m.v., § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 17 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, § 27 f i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, § 15, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, § 13 i lov om ejendomskreditselskaber, § 103 i lov om firmapensionskasser, § 31 i lov om forsikringsformidling, § 19 i lov om forbrugslånsvirksomhed, § 15 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, § 17, stk. 4, i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, § 4, stk. 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut, § 76 a i lov om arbejdsskadesikring, § 22, stk. 2, i lov om indskyder- og investorgarantiordning, § 10 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtdidsfond og § 25, stk. 2, i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

For Erhvervsstyrelsens vedkommende vil der være tale om en undtagelse til tavshedspligten i hvidvasklovens § 63, stk. 1, og revisorlovens § 48, stk. 1.

For Spillemyndigheden vedkommende vil der være tale om en undtagelse til tavshedspligten i hvidvasklovens § 69, stk. 1.

Endvidere vil Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen få mulighed for af egen drift at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 til myndigheder, der deltager i et operative samarbejde, forudsat at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen vil få mulighed for efter anmodning fra en af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde, at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, til myndighederne i det operative samarbejde. Videregivelse efter stk. 3 vil forudsætte, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8. Den anmodende myndighed skal have en formodning om, at oplysningerne kan bidrage til at belyse en potentiel lovovertrædelse, der har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering eller kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Med bestemmelsen er det således vurderet, at hvis en myndighed er med i samarbejdet, er den pågældende myndighed allerede af den grund en relevant og legitim modtager af oplysningen. Spillemyndigheden eller told- og skatteforvaltningen vil således ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om der vil være hjemmel til at videregive oplysningen af egen drift til alle de i samarbejdet deltagende myndigheder. Spillemyndigheden vil alene skulle vurdere, om oplysningen er omfattet af bestemmelsen i § 110 b, stk. 3. Det vil ikke i praksis være en forudsætning for videregivelse af oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, at der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og at videregivelse må forventes at kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller at der foreligger andre lovbestemmelser, der giver andre myndigheder hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Det vil således også være muligt af egen drift at videregive oplysninger, der ikke er nødvendige til brug for registrering og kontrol

efter spilleloven, f.eks. oplysninger om spillere. Det vil fremover være tilstrækkeligt, at betingelserne i § 110 b, stk. 3, er opfyldt.

Dette vil gælde for oplysninger om både fysiske og juridiske personer. Sådanne oplysninger videregives i dag efter henholdsvis reglerne i forvaltningslovens § 28, jf. § 31, og efter reglerne i databeskyttelsesloven, databeskyttelsesforordningen og anden lovgivning. Spillemyndigheden eller told- og skatteforvaltningen kan fortsat uden for et operativt samarbejde ud fra en konkret vurdering videregive oplysninger efter de almindelige gældende regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen til de i samarbejdet deltagende myndigheder. Det foreslås ikke at ændre på dette.

2.2.1.3.3. Virksomheders og personers videregivelse af oplysninger til det operative samarbejde

For at sikre et optimalt samarbejde mellem myndighederne og de udvalgte virksomheder og personer tilvejebringes med den foreslåede § 110 b, stk. 4, en lovhjemmel, der sikrer, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven, jf. denne lovs § 1, kan dele fortrolige oplysninger som led i samarbejdet.

Det fremgår heraf, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Virksomheders og personers videregivelse af oplysninger til andre virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, kan dog kun ske inden for rammerne af artikel 39 i hvidvaskdirektivet og hvidvasklovens § 38, stk. 7. Det er således her forudsat, at oplysningerne vedrører samme kunde og samme transaktion, at modtageren af oplysningerne er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle

system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og at modtageren er underlagt forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, kan herved uanset bestemmelsen i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed videregive fortrolige oplysninger. Efter bemærkningerne til bestemmelsen forstås fortrolige oplysninger som alle oplysninger, den finansielle virksomhed er i besiddelse af, jf. Folketingstidende 2002-2003 A, L 176 som fremsat, side 191-192. Videregivelsen skal dog have betydning for opgaven med at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8. Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse, at der indsættes en lovhjemmel, der sikrer, at revisorer og revisionsvirksomheder kan dele fortrolige oplysninger. De deltagende virksomheder og personer kan endvidere uanset bestemmelsen i §§ 124 og 125 i lov om betalinger videregive eksempelvis betalingsoplysninger, hvorved forstås personhenførbare oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, og hvad der er blevet købt med betalingstjenesten, jf. § 7, nr. 41, i lov om betalinger.

2.2.1.3.4. Tavshedspligt for deltagere i det operative samarbejde

2.2.1.3.4.1. Tavshedspligt for myndigheder

Det fremgår endvidere af den foreslåede § 110 b, stk. 5, at personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet.

Den foreslåede bestemmelse skal bl.a. sikre, at myndigheder, der modtager oplysninger under et operativt samarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet, er forpligtet til at hemmeligholde de fortrolige oplysninger, der modtages som led i dette samarbejde. Dette gælder bl.a. i forhold til oplysninger, som andre myndigheder måtte modtage fra enheden og Hvidvasksekretariatet, oplysninger fra Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden, som er underlagt den særlige tavshedspligt i Skatteforvaltningslovens § 17, samt oplysninger fra Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, som er underlagt tavshedspligt efter hvidvasklovens §§ 56 og 63.

Den foreslåede bestemmelse udgør en særlig tavshedsforskrift i forhold til fortrolige oplysninger, der deles i forbindelse med et operativt samarbejde

på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet, og indebærer, at oplysningerne som udgangspunkt ikke må videregives, jf. dog stk. 7. Dette gælder også inden for myndighedens egen koncern eller organisation.

Det medfører også, at der som hovedregel ikke kan ske videregivelse efter § 56, stk. 3, § 63 stk. 3, og § 69, stk. 3, i hvidvaskloven. Den særlige tavshedsforskrift indebærer bl.a. en begrænsning af pligten til at meddele oplysninger efter offentlighedslovens regler om aktindsigt, jf. offentlighedsloven § 35. Den særlige tavshedsforskrift indebærer herudover begrænsninger i adgangen til at anvende og videregive de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i den foreslåede § 110 b, stk. 5, i forhold til oplysninger, der er omfattet af den almindelige tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27.

Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse i § 110 b, stk. 6, at tavshedspligten i § 110 b, stk. 5, også gælder i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysninger vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 7.

Bestemmelsen fastslår, at tavshedspligten også finder anvendelse over for de personer og virksomheder, som oplysningerne vedrører. Herved fraviges bl.a. forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring og § 24 om begrundelsespligt.

De foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 5 og 6, om tavshedspligt medfører endvidere, at oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1-4, ikke finder anvendelse, jf. forordningens artikel 14, stk. 5, litra d, for så vidt angår oplysninger, som de pågældende myndigheder, virksomheder og personer modtager i forbindelse med deltagelsen i det operative samarbejde. Desuden kan sådanne oplysninger i medfør af databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, undtages fra indsigtsretten efter databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1.

Ordningen skal sikre den nødvendige fortrolighed omkring oplysningerne, der kan være af sensitiv og personhenførbart karakter eller omhandle enkelte virksomheders eller kunders forhold, og hvor fortrolighed som udgangspunkt vil være nødvendigt af hensyn til myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Den foreslåede § 110 b, stk. 7, 1. pkt., indeholder en undtagelse til tavshedspligten i stk. 5 og 7. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 5, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagene myndigheds sagsbehandling. Herefter vil tavshedspligten efter bestemmelsens stk. 5 og 6, ikke længere finde anvendelse for de pågældende oplysninger, og den videre behandling af oplysningerne vil i stedet være omfattet af de almindelige regler, der gælder for den modtagende myndighed. Endvidere vil de fravigelser af forvaltningsprocessuelle rettigheder, som den særlige tavshedsforskrift indebærer, ikke længere gælde. Eksempelvis vil enhedens videre behandling af oplysninger om mistænkelige transaktioner, virksomheder eller personer mv. modtaget fra Spillemyndigheden eller Finanstilsynet alene være reguleret af den lovgivning, politiet er underlagt, herunder navnlig forvaltningsloven, retsplejeloven og retshåndhævelsesloven.

Tilsvarende vil bl.a. forvaltningslovens regler om partshøring, partsaktindsigt, begrundelse mv. samt oplysningspligt og indsigtsret efter databeskyttelsesreglerne finde anvendelse for myndighedernes videre behandling af oplysningerne.

Den foreslåede § 110 b, stk. 7, 2. pkt., medfører, at Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden f.eks. vil kunne videregive oplysninger i henhold til hvidvasklovens § 56, stk. 3, § 63, stk. 3 og § 69, stk. 3, på baggrund af en konkret vurdering i forhold til den enkelte modtager, hvis den afgivende myndighed har givet samtykke hertil.

Den afgivende myndigheds samtykke efter bestemmelsen er ikke underlagt særlige formkrav. Samtykke vil således bl.a. kunne meddeles mundtligt, f.eks. på et møde i regi af det operative samarbejde. De relevante myndigheder vil herefter kunne sikre den fornødne dokumentation af samtykket og dets omfang ved at gøre notat herom som led i deres respektive sagsbehandling, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 2.

Bestemmelserne i § 110 b, stk. 5-7, 1. og 2. pkt., er en videreførelse af hvidvasklovens § 74 a. Der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til den tavshedspligt, som myndighederne hidtil har været underlagt i regi af møderne i Det Operative Myndighedsforum.

2.2.1.3.4.2. Tavshedspligt for virksomheder

I medfør af den foreslåede § 110 b, stk. 2, 2. pkt., vil virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 som nævnt ovenfor dog kunne deltage

i det operative samarbejde. Tavshedspligten i den foreslåede § 110 b, stk. 5, omfatter derfor også de virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, der deltager i et operativt samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Tavshedspligten indebærer, at virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, der modtager oplysninger gennem deltagelse i det operative samarbejde, er underlagt en absolut tavshedspligt for så vidt angår den umiddelbare behandling af oplysningerne. Tavshedspligten vil således omfatte den helt umiddelbare deling og anvendelse af oplysninger, som finder sted under og i direkte tilknytning til arbejdet i det operative samarbejde. Det indebærer navnlig, at de udvalgte virksomheder og personer ikke bilateralt må dele oplysninger mellem sig uden for egentlige møder i det operative samarbejde. Det indebærer endvidere, at virksomheden og personen som udgangspunkt ikke kan dele oplysninger inden for virksomhedens eller personens egen organisation eller koncern, jf. dog den foreslåede § 110 b, stk. 7, 3. pkt.

De foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 5 og 6, om tavshedspligt fastsættes som en lovgivningsmæssig foranstaltning til begrænsning af indsigtsretten i databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, inden for rammerne af forordningens artikel 23, stk. 1, med hensyn til de private aktører, som deltager i det operative samarbejde. Det indebærer, at personoplysninger, der modtages af de private aktører i forbindelse med deres deltagelse i det operative samarbejde, er undtaget fra indsigtsretten i databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2. i lovforslaget almindelige bemærkninger.

Det følger således af den foreslåede § 110 b, stk. 7, 3. pkt., at oplysninger omfattet af tavshedspligten i den foreslåede § 110 b, stk. 5, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i virksomhedens eller personens indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

De deltagende virksomheder og personer kan herved, jf. bemærkningerne under pkt. 2.2.1.2, benytte oplysningerne til inden for virksomhedens eller personens egen organisation at styrke indsatsen med at forebygge hvidvask og terrorfinansiering, herunder eksempelvis ved skærpede kundekendskabsprocedurer og udvidet overvågning af kundens transaktioner.

2.2.1.3.5. Bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om det operative samarbejdes behandling af andre sager end hvidvask og terrorfinansiering

Det fremgår endvidere af den foreslåede § 110 b, stk. 8, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 110 a. Stk. 1-7 finder i så fald tilsvarende anvendelse for disse kriminalitetsområder.

Bestemmelsen skal sikre, at det operative samarbejde også kan anvendes i andre sammenhænge, hvor det måtte vise sig at være relevant for forebyggelsen eller bekæmpelsen af kriminalitet, der henhører under enhedens område.

Justitsministeriet forventer i den forbindelse at udstede en bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, hvorved der i det operative samarbejde bliver mulighed for at drøfte og dele oplysninger om mistænkelige forhold vedrørende fjernovergreb, der er karakteriseret ved, at internettet bruges til at bestille og livestream seksuelle overgreb på børn i udlandet.

Baggrunden for at udvide det operative samarbejde til også at omfatte sager om fjernovergreb på børn i udlandet er, at denne type kriminalitet er svær at opdage for politiet, da det oftest vil være afdækningen af transaktionen mellem bestilleren i Danmark og krænkeren i udlandet, der er afgørende for, om der iværksættes en efterforskning. Forslaget udspringer af regeringens udspil "Værn mod voksne der krænker børn", der blev præsenteret den 17. maj 2021, hvor regeringen bl.a. vil styrke samarbejdet mellem politiet og pengeinstitutter om bekæmpelse af fjernovergreb på børn i udlandet.

Udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen forudsætter endvidere, at det drøftes med det relevante ressortministerium, om et kriminalitetsområde, som ministeriets myndigheder forventes at bidrage med oplysninger til, skal omfattes af den foreslåede § 110 b, stk. 8.

Som nævnt under pkt. 2.2.1.3.1, lægges der op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor deltagerkredsen kan variere fra møde til møde afhængig af emnet for drøftelsen. Det forudsættes således, at en given

myndighed eller privat aktør ikke deltager i det operative samarbejde, hvis området ikke er af umiddelbar relevans for myndigheden eller den private aktør.

Det bemærkes i den forbindelse, at de private aktørers deltagelse i samarbejdet forudsætter, at det bærende element i kriminaliteten er relateret til en given transaktion.

2.2.2. Fast track-ordning for hvidvaskunderretninger om større og andre særlige mistænkelige transaktioner

2.2.2.1. Gældende ret

Virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 er underlagt en række krav og pligter i henhold til loven.

Det fremgår bl.a. af hvidvasklovens § 26, stk. 1, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.

Hvis underretningen omhandler hvidvask, skal virksomheder og personer undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, og transaktionen ikke allerede er gennemført, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 3, 1. pkt.

Hvis underretningen omhandler terrorfinansiering, skal virksomheder og personer undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme. Hvidvasksekretariatet beslutter i den forbindelse hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 4.

Som det fremgår af de ovenfor nævnte bestemmelser, er der forskel på, hvordan virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 skal reagere, alt efter om de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering.

2.2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

I den politiske aftale af 19. september 2018 mellem Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance om at styrke indsatsen mod hvidvask mv. blev det besluttet at etablere en formaliseret fast track-ordning for større og andre særligt mistænkelige transaktioner i Hvidvasksekretariatet.

Det følger endvidere af aftalen, at ordningen skal afgrænses nærmere, og at de ressourcemæssige konsekvenser vil indgå i forhandlinger om politiets og anklagemyndighedens økonomi.

Af aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 fremgår det, at aftaleparterne vil sikre, at de kriminelle ikke har mulighed for at gemme de værdier, de har snydt sig til ved deres kriminalitet, og at der derfor etableres en fast track-ordning, hvor hvidvaskunderretninger fra underretningspligtige efter hvidvaskloven (banker mv.) vedrørende særligt mistænkelige transaktioner skal underkastes en særlig behandling i Hvidvasksekretariatet, kombineret med en pligt for den underretningspligtige til at fastfryse transaktionen, indtil der senest ved udgangen af den efterfølgende bankdag er modtaget en tilbagemelding fra sekretariatet om, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Lovforslaget har til hensigt at gennemføre en sådan fast-track ordning for behandlingen af visse hvidvaskunderretninger.

2.2.2.3. Den foreslåede ordning

Som en udmøntning af den nævnte politiske aftale af 19. september 2018 og aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 foreslås det at etablere en fast track-ordning hos Hvidvasksekretariatet, hvor hvidvaskunderretninger fra banker mv. vedrørende større og andre særligt mistænkelige transaktioner underkastes en særlig behandling i sekretariatet.

Dette kombineres med en pligt for eksempelvis bankerne til at fastfryse transaktionen.

Af hensyn til de gener, ordningen vil kunne indebære for de underretningspligtige, deres kunder og kundernes samarbejdspartnere mv., foreslås det, at forpligtelsen til at fastfryse en transaktion højst skal gælde indtil udgangen af den efterfølgende bankdag, og at fast track-ordningen afgrænses til de mere alvorlige situationer. Det vil særligt være transaktioner vedrørende større pengebeløb og transaktioner, der med høj sandsynlighed er en del af et kendt kriminalitetsmønster, hvor der er behov for hurtig indgriben, før udbyttet går tabt.

I lyset af skiftende kriminalitetsmønstre lægges der op til en fleksibel ordning, hvor justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om transaktionsstørrelsen og øvrige kriterier for, hvornår transaktioner skal anses for særligt mistænkelige. I første omgang lægges der op til, at mistænkelige aktiviteter vedrørende indestående pengebeløb på over 1 mio. kr. skal betragtes som særligt mistænkelige.

Med henblik på at etablere en fast track-ordning for underretninger vedrørende hvidvask af større eller særligt mistænkelig karakter foreslås det i lovforslagets § 2, nr. 1, at der indsættes et nyt stk. 4 og 5 i hvidvasklovens § 26.

Det følger således af den foreslåede § 26, stk. 4, 1. pkt., at virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter § 26, stk. 1, og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører hvidvask af større eller særligt mistænkelig karakter.

Det følger videre af den foreslåede § 26, stk. 4, 2. pkt., at Hvidvasksekretariatet hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning foranstalter beslutningen om, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Overtrædelse af den foreslåede § 26, stk. 4, vil være belagt med strafansvar, jf. den foreslåede konsekvensrettelse i lovforslagets § 2, nr. 6.

Som nævnt under pkt. 2.2.2.2 foreslås det med § 26, stk. 5, at der gives bemyndigelse til, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en transaktion anses for omfattet af § 26, stk. 4.

2.2.3. Tavshedspligt for underretninger efter hvidvasklovens § 26

2.2.3.1. Gældende ret

Det følger af hvidvasklovens § 26, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af loven omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven, ledelse og ansatte i disse virksomheder og hos disse personer samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden eller personen, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning til Hvidvasksekretariatet, eller at dette overvejes, eller at der vil blive iværksat en undersøgelse med henblik på at afklare, om der skal ske underretning, jf. herved hvidvasklovens § 38, stk. 1.

Oplysningen herom kan dog efter anmodning videregives til de myndigheder og organisationer, der påser hvidvasklovens overholdelse, eller til retshåndhævelsesformål, jf. hvidvasklovens § 38, stk. 2.

Hvidvasksekretariatet har til opgave at modtage, analysere og videreformidle oplysninger om mistænkelige transaktioner, og videregivelsen sker i praksis til både politiet og en række særmyndigheder, herunder i særdeleshed Skattestyrelsen.

I forbindelse med denne videregivelse kan det være problematisk, hvis en særmyndighed efterfølgende videregiver en kopi af en hvidvaskunderretning, da dette kan afdække, at eksempelvis en tilsynssag er indledt på baggrund af en underretning fra f.eks. et pengeinstitut.

Med de nuværende regler kan oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet være genstand for partsaktindsigt efter reglerne herom i forvaltningsloven for de myndigheder, eksempelvis Slots- og Kulturstyrelsen, som ikke er underlagt

en særskilt tavshedspligt vedrørende hvidvasklovens § 26, hvis den pågældende person eller virksomhed anmoder herom.

2.2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet, herunder oplysninger om underretning efter hvidvasklovens § 26, danner som udgangspunkt alene grundlag for en eventuel sagsudvælgelse og er ikke i sig selv tilstrækkelige til, at myndighederne kan træffe en given afgørelse.

Oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet vil derfor som udgangspunkt ikke indgå i det grundlag, der træffes en afgørelse på. Det vil som udgangspunkt alene være de oplysninger, som myndighederne efterfølgende indhenter, der danner grundlag for afgørelsen, og som den registrerede har interesse i at blive gjort bekendt med. Disse oplysninger vil indgå i det grundlag, der partshøres om efter forvaltningslovens § 19.

Aktindsigten kan dog efter forvaltningslovens § 15 b begrænses. Ved en begrænsning efter reglerne i § 15 b vil oplysninger fra Hvidvasksekretariatet kunne undtages fra aktindsigt, og parten vil kunne få indsigt i dokumenternes øvrige oplysninger gennem ekstrahering og delvis aktindsigt.

Det vil dog på trods af begrænsningen i størstedelen af tilfældene være muligt at identificere, hvem der har foretaget underretningen, uanset om de omhandlede oplysninger om eventuelle navne, adresser mv. på personer/ virksomheder er udeladt ved ekstraheringen. Dette hænger bl.a. sammen med, at oplysningen i sig selv kun kan stamme et sted fra. Det vil således være muligt alene på baggrund af oplysningens karakter at henføre oplysningen til f.eks. vedkommendes pengeinstitut. Når der gives aktindsigt i oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet efter de nuværende regler, er der således ikke en generel beskyttelse i forhold til dem, der foretager indberetning til Hvidvasksekretariatet.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at denne mulige direkte identifikation af bankrådgiveren kan være skadelig for bankrådgiveres motivation til at indgive hvidvaskunderretninger, hvis de risikerer at blive konfronteret eller truet af deres kunder i anledning af underretningen.

Der er derfor behov for en udvidelse af rækkevidden af tavshedspligten i forhold til modtagere af hvidvaskunderretninger fra Hvidvasksekretariatet,

således at der skabes et entydigt retsgrundlag med henblik på at undgå, at der foretages underretning af de pågældende borgere herom, eller at der meddeles partsaktindsigt i de pågældende oplysninger.

2.2.3.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det at udstrække tavshedspligten vedrørende oplysninger, som hidrører fra underretninger efter hvidvasklovens § 26, til ansatte ved alle offentlige myndigheder.

Det fremgår således af den foreslåede § 38 a, stk. 1, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26.

Det fremgår endvidere af den foreslåede § 38 a, stk. 2, at forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder ikke finder anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

De oplysninger, som bestemmelsen omhandler, og som myndighederne ikke må videregive, er oplysninger, der er foretaget underretning om efter hvidvasklovens § 26.

Ved denne særlige tavshedspligt sker der således bl.a. en fravigelse af forvaltningslovens partsrettigheder, som ellers ville indebære, at oplysningerne skulle udleveres til de pågældende.

Herudover er den foreslåede § 38 a en særlig tavshedspligtsbestemmelse omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b, og offentlighedslovens § 35.

Det følger bl.a. af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b, at oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1-4, ikke finder anvendelse, hvis og i det omfang personoplysninger, der indsamles, skal forblive fortrolige som følge af tavshedspligt i henhold til national ret, herunder lovbestemt tavshedspligt.

Endvidere er oplysninger omfattet af offentlighedslovens § 35 undtaget fra egenaces efter offentlighedslovens § 8 og undtaget fra retten til indsigt efter

databeskyttelsesforordningens artikel 15, jf. databeskyttelseslovens § 22, stk. 3.

Herved sikres en beskyttelse af de ansatte hos virksomheder omfattet af hvidvaskloven, der er forpligtet til at foretage underretninger til Hvidvasksekretariatet.

Den foreslåede tavshedspligt er selvsagt ikke til hinder for, at underretningerne efterfølgende videregives fra f.eks. Slots- og Kulturstyrelsen til politiet i forbindelse med en anmeldelse.

Med den foreslåede § 38 a er der ikke tilsigtet ændringer i forhold til, hvad der i dag er gældende for told- og skatteforvaltningen, jf. hvidvasklovens § 69 c.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Behandling af personoplysninger er i almindelighed omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Forordningen og loven gælder ikke for behandling af personoplysninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (retshåndhævelsesdirektivet). Retshåndhævelsesdirektivet er gennemført ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

3.1. Nationale særregler for behandling af personoplysninger

Med den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 b, stk. 3, foreslås det, at de myndigheder, der deltager i det operative samarbejde, uanset tavshedspligt i anden lovgivning kan videregive oplysninger til andre deltagere

i samarbejdet, hvis oplysningerne kan have betydning for den opgave, der varetages i samarbejdet.

I § 110 b, stk. 4, foreslås det – som følge af forslaget om, at visse private aktører skal kunne deltage i det operative samarbejde – at indføre en bestemmelse, som uanset tavshedspligtsbestemmelser i lov om finansiel virksomhed mv. gør det muligt for sådanne aktører at videregive oplysninger som led i samarbejdet, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af den foreslåede § 110 b, stk. 8.

Spørgsmålet om, hvorvidt der må behandles personoplysninger, er som udgangspunkt reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, om behandling af almindelige ikke-følsomme personoplysninger, artikel 9, stk. 2, om behandling af følsomme personoplysninger og databeskyttelseslovens § 8 om behandling af oplysninger om strafbare forhold samt databeskyttelseslovens § 11 om behandling af personnumre.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, er det muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele af artikel 6, stk. 1. Det gælder bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af almindelige ikke-følsomme personoplysninger kan ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Behandling af ikke-følsomme personoplysninger efter de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 3 og 4, kan ske inden for rammerne af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Det skyldes, at behandling af oplysningerne for de deltagende offentlige myndigheder vil være nødvendig af hensyn til deres opgaver på bl.a. hvidvask- og terrorfinansieringsområdet. For deltagende private aktører vil behandlingen være nødvendig for en opgave i samfundets interesse, som disse aktører udfører i det operative samarbejde og på hvidvask og terrorfinansieringsområdet i henhold til hvidvasklovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 b, stk. 3, fastsættes som nationale særregler for behandling af almindelige personoplysninger inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

I de tilfælde, hvor en behandling af følsomme oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 er nødvendig i det operative samarbejde, vil dette også kunne ske i medfør af de foreslåede bestemmelser. Det vurderes, at der med de foreslåede bestemmelser vil være hjemmel hertil, idet behandlingen i sådanne tilfælde vil være nødvendig af hensyn til en væsentlig samfundsinteresse, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, hvilket understøttes af de vigtige målsætninger om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering samt anden kriminalitet, der følges med lovforslaget. De foreslåede bestemmelser vurderes således at kunne fastsættes inden for rammerne af forordningens artikel 9, stk. 2, litra g.

De nærmere betingelser for behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger er reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 10. Det vurderes i den forbindelse, at de foreslåede bestemmelser kan rummes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 10, 1. pkt., hvorefter behandling af de førnævnte oplysninger på baggrund af artikel 6, stk. 1, bl.a. kan ske med hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

Overordnet vurderes de foreslåede bestemmelser at stå i et rimeligt forhold til de legitime mål, der forfølges, samt respektere det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse. Dette skyldes bestemmelseernes formålsafgrænsning i forhold til emnerne for det operative samarbejde, og de begrænsninger for anvendelse af udvekslede oplysninger, der foreslås fastsat i retsplejelovens § 110 b, stk. 7. For nærmere om bestemmelseernes anvendelsesområde og begrænsningerne i anvendelsen af oplysninger, henvises der til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Det følger herudover af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, at der i forbindelse med fastsættelsen af nationale regler skal sikres passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser. Forordningens artikel 10, 1. pkt., sidste led, stiller som nævnt ligeledes krav om, at der i national ret skal gives passende garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Det vurderes, at disse foranstaltninger og garantier bl.a. er sikret gennem organiseringen af samarbejdet i National enhed for Særlig Kriminalitet og den særlige tavshedspligt i den foreslåede § 110, stk. 5, i retsplejeloven.

I forhold til behandling af oplysninger om personnumre vurderes bestemmelserne desuden at kunne fastsættes inden for rammerne af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1 og 2.

Vurderingen af de foreslåede bestemmelser har generelt taget udgangspunkt i de kriterier, som fremgår af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning, jf. betænkning nr. 1565/2017, del I – bind 1, side 168 ff. og side 229 ff.

For så vidt angår behandling af personoplysninger for politiets og anklagemyndigheden inden for det operative samarbejde vurderes bestemmelserne desuden at kunne fastsættes inden for rammerne af retshåndhævelseslovens § 9 og § 10, stk. 2.

De foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 3, og 4, vil således udgøre hjemlerne for de deltagende myndigheders, virksomheders og personers behandling af personoplysninger i det operative samarbejde.

Herudover bemærkes det, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og -loven samt retshåndhævelsesloven, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 og retshåndhævelseslovens § 4, også skal iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1.3 samt lovforslagets § 1, nr. 2.

3.2. Begrænsning af den registreredes rettigheder

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 er den dataansvarlige ved indsamling af personoplysninger som udgangspunkt forpligtet til at meddele en række oplysninger til den registrerede, dvs. den person som oplysningerne vedrører. Oplysningspligten efter forordningens artikel 13 finder anvendelse i tilfælde, hvor oplysningerne indsamles hos den registrerede, mens artikel 14 finder anvendelse i tilfælde, hvor oplysningerne indsamles hos andre end den registrerede.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, finder oplysningspligten efter artikel 14 ikke anvendelse, hvis og i det omfang personoplysningerne skal forblive fortrolige som følge af tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, herunder lovbestemt tavshedspligt.

De foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 5 og 6, om tavshedspligt for fortrolige oplysninger modtaget i forbindelse med det operative samarbejde medfører således, at oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14 ikke finder anvendelse herfor. Det samme gælder for den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 38 a, stk. 1, om tavshedspligt for oplysninger, som hidrører fra en underretning efter hvidvasklovens § 26.

Efter forordningens artikel 15 har den registrerede som udgangspunkt ret til indsigt i personoplysninger vedrørende den pågældende, der behandles af den dataansvarlige. Efter databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, kan oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ sagsbehandling, undtages fra retten til indsigt efter databeskyttelsesforordningens artikel 15 i samme omfang som efter reglerne i bl.a. offentlighedslovens § 35. Efter offentlighedslovens § 35 er pligten til at meddele oplysninger begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

De foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 5 og 6, om tavshedspligt for fortrolige oplysninger modtaget i forbindelse med det operative samarbejde medfører således, at sådanne oplysninger er undtaget fra indsigtsretten i databeskyttelsesforordningens artikel 15, når oplysningerne behandles for offentlige myndigheder, der deltager i samarbejdet. Det samme gælder for den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 38 a, stk. 1, om tavshedspligt for oplysninger, som hidrører fra en underretning efter hvidvasklovens § 26.

Med hensyn til politiet og anklagemyndigheden, der deltager i det operative samarbejde, vurderes undtagelse fra oplysningspligten og indsigtsretten at kunne ske inden for rammerne af retshåndhævelseslovens §§ 14 og 16, hvorefter oplysninger, der modtages i forbindelse med det operative samarbejde, som udgangspunkt vil kunne undtages fra oplysningspligten og indsigtsretten af hensyn til undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner.

For så vidt angår private aktører, der deltager i det operative samarbejde, udgør den foreslåede særlige tavshedspligt i retsplejelovens § 110 b, stk. 5 og 6, en fravigelse fra indsigtsretten i databeskyttelsesforordningens artikel

15 for de oplysninger, der modtages i forbindelse med det operative samarbejde.

Justitsministeriet vurderer, at bestemmelserne kan fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne ved lovgivningsmæssige foranstaltninger kan begrænse rækkevidden af forordningens bestemmelser om de registreredes rettigheder mv., herunder indsigtsretten efter forordningens artikel 15, når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til bl.a. forebyggelse, efterforskning eller retsforfølgning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed, samt kontrol-, tilsyns- eller reguleringsfunktioner, herunder opgaver af midlertidig karakter, der er forbundet med offentlig myndighedsudøvelse.

Justitsministeriet finder i den forbindelse, at der bør gælde en tilsvarende undtagelse for retten til indsigt for private aktører, der deltager i det operative samarbejde, som for de offentlige myndigheder, der deltager i samarbejdet. En adgang for den registrerede til i videre omfang at kunne få oplysninger fra private aktører, der deltager i samarbejdet, vil efter Justitsministeriets vurdering udhule den særlige tavshedspligt og de undtagelser, der ellers gælder for offentlige myndigheder. Dette vil kunne føre til, at offentlige myndigheder er tilbageholdende med at udveksle nødvendige oplysninger i forbindelse med samarbejdet til skade for formålet med det operative samarbejde om at forebygge og bekæmpe bl.a. hvidvask og terrorfinansiering. Samtidig vil adgang til oplysninger, der modtages i forbindelse med samarbejdet, bl.a. kunne skade efterforskningen og strafforfølgningen af strafbare handlinger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1.3 *samt* lovforslagets § 1, nr. 2.

4. Konsekvenser for verdensmålene

Lovforslaget vurderes at kunne have en positiv betydning for opfyldelsen af delmål 16.4 i FN's verdensmål om væsentlig reducere af ulovlige penge- og våbenstrømme inden 2030, og styrkelse af indsatsen for inddrivelse og tilbagelevering af stjålne værdier og bekæmpelse af alle former for organiseret kriminalitet.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget er finansieret inden for aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023.

Etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet og en ny særlig statsadvokat indebærer væsentlige organisatoriske ændringer, der omfatter samling af visse eksisterende enheder fra flere myndigheder og er forbundet med et stort implementeringsarbejde i aftaleperioden. I lighed med andre store organisationsændringer vil der være en indkøringsperiode, indtil de nye strukturer er på plads, hvilket først forventes i slutningen af aftaleperioden.

Endelig bemærkes det, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning, herunder princippet om tryk- og sikker datahåndtering, der er nærmere beskrevet under lovforslagets pkt. 3, hvor det fremgår, at behandlingen af oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

[Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet mv.]

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 2, at der under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet oprettes et operativt samarbejde til bekæmpelse af

hvidvask, finansiering af terrorisme og andre nærmere fastsatte kriminalitetsområder. Tilsynsmyndigheder i henhold til hvidvaskloven samt Told- og skatteforvaltningen deltager i det operative samarbejde. Efterforskningsenheden kan derudover beslutte, at andre myndigheder kan deltage, hvis myndighedernes deltagelse kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask, finansiering af terrorisme eller andre nærmere kriminalitetsområder.

Det foreslås, at de deltagende myndigheder kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask, finansiering af terrorisme eller andre nærmere fastsatte kriminalitetsområder.

Det følger af artikel 57 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv), at alle, der arbejder eller har arbejdet i myndigheder, som fører tilsyn med overholdelse af direktivet, er underlagt tavshedspligt.

Artikel 57 a og b giver dog mulighed for, at tilsynsmyndigheder i en medlemsstat kan videregive oplysninger til andre tilsynsmyndigheder i henholdsvis samme eller andre medlemsstater i en række situationer, herunder til brug for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme og retsforfølgelse.

4. og 5. hvidvaskdirektiv giver ikke samme mulighed for, at der kan videregives oplysninger fra tilsynsmyndighederne til private aktører.

Ovenstående vurderes ikke til hinder for, at enheden på baggrund af oplysninger modtaget fra tilsynsmyndighederne kan anmode de deltagende virksomheder eller personer i regi af det operative samarbejde om at være opmærksomme på bestemte tendenser inden for forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering eller lignende, ligesom ovenstående ikke vurderes til hinder for politiets adgang til i øvrigt at udveksle oplysninger med de private aktører i samarbejdet under iagttagelse af gældende regler om tavshedspligt.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 1, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i visse situationer skal undlade at gennemføre en transaktion, hvor der er mistanke om hvidvask, til der er indhentet godkendelse hertil fra Hvidvasksekretariatet.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget § 2, nr. 1, ligger inden for, hvad der er foreskrevet efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 (EU) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv).

Det følger af artikel 32, stk. 7, at medlemsstaterne sikrer, at FIU'erne har beføjelse til at træffe hastende foranstaltninger, enten direkte eller indirekte, når der er mistanke om, at en transaktion er forbundet med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, med henblik på at suspendere eller tilbageholde en godkendelse af en igangværende transaktion, med det formål at analysere transaktionen, bekræfte mistanken og formidle resultaterne af analysen til de kompetente myndigheder.

Det følger af artikel 33, stk. 1, at medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, og hvor det er relevant deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud ved omgående: a) at informere FIU'en på eget initiativ, herunder ved en indberetning, når den forpligtede enhed ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at midler, uanset det pågældende beløbs størrelse, er udbytte fra kriminelle handlinger eller er forbundet med finansiering af terrorisme, og ved omgående at imødekomme FIU'ens anmodninger om yderligere oplysninger i sådanne tilfælde, og b) efter anmodning fra FIU'en direkte eller indirekte at give denne alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den gældende lovgivning.

Endeligt følger det af artikel 35, stk. 1, at medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at undlade at udføre transaktioner, som de ved har eller mistænker for at have forbindelse med udbytte fra kriminelle handlinger eller med finansiering af terrorisme, før de har truffet de nødvendige foran-

staltninger, jf. artikel 33, stk. 1, første afsnit, litra a), og efterkommet eventuelle yderligere specifikke instrukser fra FIU'en eller de kompetente myndigheder i overensstemmelse med den relevante medlemsstats ret.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [...] til den [...] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

[...].

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget er finansieret inden for aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ja. Omfanget af de implementeringsmæssige konsekvenser kendes på nuværende tidspunkt ikke fuldt ud.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Forholdet til EU-retten	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 (EU) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv) artikel 57 a, giver tilsynsmyndighederne mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til andre tilsynsmyndigheder i ind- og udland, men ikke til private aktører, jf. lovforslaget § 1, nr. 2.</p> <p>Den foreslåede bestemmelse i lovforslaget § 2, nr. 1, ligger inden for, hvad der er foreskrevet efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 (EU) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv).</p>	

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Konsekvenser for verdensmålene	Lovforslaget vurderes at kunne have en positiv betydning for opfyldelsen af delmål 16.4 i FN's verdensmål.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af retsplejelovens § 101, stk. 1, 1. pkt., at statsadvokaterne varetager udførelsen af straffesager ved landsretterne.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 oprettes en Statsadvokat for Særlig Kriminalitet. Statsadvokaten skal føre tilsyn med National enhed for Særlig Kriminalitets komplekse straffesagsbehandling, føre legalitetskontrol, hjælpe med styring og tilskæring af enhedens sager og føre ankesager for landsretterne, jf. dog den foreslåede § 101, stk. 3. Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet vil således i et vist omfang overtage nogle af de opgaver, der allerede ligger hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Henset til de kompetencer, der samles i National enhed for Særlig Kriminalitet, og for at sikre størst mulig fleksibilitet ved anklagemyndighedens behandling af komplekse straffesager, foreslås det derfor med lovforslagets § 1, nr. 1, at indsætte et *stk. 3* i retsplejelovens § 101, så Rigsadvokaten uanset § 101, stk. 1, kan bemyndige National enhed for Særlig Kriminalitet til i et nærmere bestemt omfang at varetage udførelsen af straffesager ved landsretterne i sager omfattet af enhedens område. Dette indebærer, at enheden modsat politikredsene forventes at føre visse ankesager i landsretterne. Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet vil i den forbindelse skulle være særlig opmærksom på tilsynsforpligtigelsen i forhold til de ankesager, som enheden er bemyndiget til at varetage.

For en nærmere gennemgang af disse sager henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Til § 110 a

I medfør af retsplejelovens § 110, stk. 1, 1. pkt., er landet inddelt i 12 politikredse. Justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sine beføjelser gennem rigspolitchefen og politidirektørerne, jf. retsplejelovens § 108, 1. pkt. Rigspolitchefen har ansvar for politiets virksomhed i hele landet og fører tilsyn med politidirektørerne, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1.

De nærmere regler om politiets opgavevaretagelse og organisatoriske struktur findes bl.a. i retsplejelovens kapitel 11.

Justitsministeren er de offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse, jf. retsplejelovens § 98, stk. 1.

Det følger af retsplejelovens § 95, at de offentlige anklagere er rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektørerne samt de personer, der er antaget til bistand for disse ved den retlige behandling af straffesager.

Rigsadvokaten varetager udførelsen af straffesager ved Højesteret og virker ved Den Særlige Klageret, jf. retsplejelovens § 99, stk. 1. Statsadvokaterne varetager som udgangspunkt udførelsen af straffesager ved landsretterne, jf. retsplejelovens § 101, stk. 1, 1. pkt., mens politidirektørerne og de offentlige anklagere, der er ansat hos disse, som udgangspunkt varetager udførelsen af straffesager ved byretterne, jf. retsplejelovens § 104, stk. 1, 1. pkt.

De nærmere regler om anklagemyndighedens opgavevaretagelse og organisatoriske struktur findes bl.a. i retsplejelovens kapitel 10.

Politiets og anklagemyndighedens organisering er løbende blevet udviklet i takt med det ændrede kriminalitetsbillede. Derfor er der over tid etableret flere landsdækkende enheder og regionale opgavefællesskaber med forskellige organisatoriske ophæng til håndtering af den mere komplekse kriminalitet, som bl.a. er kendetegnet ved at bevæge sig på tværs af politikredse og landegrænser og ikke mindst i det digitale rum.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 er det besluttet, at der som led i videreudviklingen af politiet og anklagemyndigheden etableres en ny National enhed for Særlig Kriminalitet, hvor de mest specialiserede politi- og anklagerfaglige kompetencer i politiet og anklagemyndigheden forenes og samles i én enhed.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det derfor bl.a. at indsætte § 110 a som ny bestemmelse i retsplejeloven.

Det fremgår af den foreslåede § 110 a, stk. 1, at National enhed for Særlig Kriminalitet for hele landet varetager efterforskningen og strafforfølgningsen af forbrydelser, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, indebærer kompleks samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er et led i organiseret kriminalitet, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Det fremgår af den foreslåede § 110 a, stk. 2, at National enhed for Særlig Kriminalitet ledes af en politidirektør, der har ansvar for enhedens virksomhed.

Der lægges således op til, at enheden organisatorisk forankres på niveau med politikredsene, og at enheden organiseres som politikreds med egen anklagemyndighed med kompetencer til håndtering af den landsdækkende og komplekse opgaveportefølje.

Endelig foreslås det i § 110 a, stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af National enhed for Særlig Kriminalitets område.

Der lægges i den forbindelse op til, at enheden skal varetage efterforskningen og strafforfølgningsen af sager om overtrædelse af straffelovens §§ 278-283, §§ 289-304 eller af lovgivning, der regulerer erhvervslivets eller de finansielle markeders forhold, når der kan være grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, er udført ved anvendelse af særegne metoder, eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Herudover skal enheden varetage internationale straffesager, herunder navnlig sager om folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og andre alvorlige forbrydelser begået i udlandet, hvor efterforskningen og strafforfølgningsen som følge af sagens kompleksitet og internationale aspekt forudsætter en særlig viden om og indsigt i forholdene i udlandet og forudsætter, at der etableres et samarbejde med myndigheder i andre lande, internationale institutioner, organisationer mv.

Enheden overtager dermed forretningerne vedrørende de kriminalitetsområder, der hidtil har hørt under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Med etableringen af enheden samles endvidere også Særlig Efterforskning Vest, Særlig Efterforskning Øst, Grænsecenter Øresund (GCØ) og politiets Landsdækkende Center for It-relateret økonomisk Kriminalitet (LCIK), samt Rigspolitiets Nationale Cyber Crime Center (NC3), Rigspolitiets Nationale Kriminaltekniske Center (NKC) og dele af Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter (NEC), hvorfor enheden vil have et bredere kompetenceområde end kriminalitetsområderne fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Enheden vil derfor i et vist omfang varetage forretningerne vedrørende komplekse kriminalitetsområder som f.eks. bandekriminalitet, organiseret narkotikahandel og smugling, ulovlig våbenhandel, hvidvask, organiseret skatteunddragelse samt organiseret menneskehandel og menneskesmugling.

Der lægges med den foreslåede § 110 a, stk. 3, op til en fleksibel ordning, hvor justitsministeren inden for rammerne af § 110 a, stk. 1, kan bestemme de kriminalitetsområder, som National enhed for Særlig Kriminalitet skal varetage. Det forudsættes i den forbindelse, at justitsministeren kan bemyndige rigspolitichefen efter drøftelse med rigsadvokaten til at fastsætte den nærmere fordeling mellem National enhed for Særlig Kriminalitet og politikredsene. Opstår der tvivl om, hvorvidt en konkret sag henhører under enheden, forudsættes det, at spørgsmålet afgøres af Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet.

Dette berører ikke den adgang, som statsadvokaten i øvrigt har til at overføre en konkret sag fra en politidirektør til en anden efter retsplejelovens § 104, stk. 3, hvis der eksempelvis er tilfælde af inhabilitet hos enheden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 110 b

Regeringen oprettede i efteråret 2019 Operativt Myndighedsforum med det formål at etablere et tættere og fast operationelt samarbejde, der kan styrke myndighedernes indsats på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet.

På møderne kan de deltagende myndigheder drøfte konkrete sager og dele relevante oplysninger med hinanden. Det Operative Myndighedsforum sikrer således, at de relevante myndigheder får det bedst mulige grundlag for at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, ligesom det giver myndighederne en bedre mulighed for at koordinere fælles indsatser på området.

Deltagerne i Det Operative Myndighedsforum er underlagt tavshedspligt, jf. hvidvasklovens § 74 a, stk. 1. Det fremgår heraf, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog § 74 a, stk. 3.

Det fremgår af § 74 a, stk. 2, at tavshedspligten i stk. 1 også gælder i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog § 74 a, stk. 3.

Det fremgår endvidere af § 74 a, stk. 3, at oplysninger omfattende af stk. 1 efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 1 og 2 er fraveget, på ny anvendelse.

Tilsynsmyndighederne i henhold til hvidvaskloven, herunder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, kan videregive oplysninger til deltagere i Det Operative Myndighedsforum, jf. hvidvasklovens § 56, stk. 3, nr. 2, og § 63, stk. 3, nr. 2.

Efter skatteforvaltningslovens § 17 (den særlige tavshedspligt) skal skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f, iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Den særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17 er ubetinget og omfatter hele ministerområdets lovgivning, bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand.

Som følge af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 er skattemyndighedernes, herunder Spillemyndighedens, muligheder for videregivelse af oplysninger begrænset.

Det fremgår på den baggrund af hvidvasklovens § 69 b og § 69 d, at Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17 kan videregive oplysninger til et operativt samarbejde, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Der eksisterer i dag ikke et lovgrundlag, der gør det muligt for private virksomheder, herunder banker og andre finansielle virksomheder omfattende af hvidvasklovens § 1, at videregive fortrolige oplysninger til eller i øvrigt deltage i Det Operative Myndighedsforum.

Det fremgår derimod af § 117, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lignende, medlemmer af repræsentantskabet i en finansiel virksomhed, der ikke er en sparekasse, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører, ansvarshavende aktuarer, generalagenter og administratorer i et forsikringselskab samt øvrige ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Revisorer og revisionsvirksomheder er endvidere underlagt tavshedspligt i samme omfang som offentligt ansatte, jf. § 30, stk. 1, i lov om revisorer og revisionsvirksomheder. Det fremgår af denne bestemmelse, at straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på revisorer. For så vidt angår disses medarbejdere finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.

En udbyder af betalingstjenester og en udsteder af elektroniske penge skal på forhånd indhente udtrykkeligt samtykke fra en bruger af betalingstjenester, hvis udbyderen eller udstederen behandler personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenesten, jf. § 124, stk. 2, i lov om betalinger. Det fremgår dog af § 124, stk. 3, at en udbyder af betalingstjenester og betalingssystemer og en udsteder af elektroniske penge uanset stk. 2 må behandle personoplysninger til brug for forebyggelse, efterforskning, retshåndhævelse og opdagelse af misbrug eller svig, eller hvis behandlingen er hjemlet ved anden lov.

Det fremgår endvidere af § 125, stk. 6, i lov om betalinger, at en erhvervsdrivende ikke må videregive betalingsoplysninger til tredjemand, medmindre dette er hjemlet ved anden lovgivning eller det sker i forbindelse med gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion eller udbuddet af en tjeneste, som brugeren har anmodet om, og som ikke er i strid med stk. 2-5.

Der er på baggrund af ovenstående behov for at tilvejebringe et lovgrundlag, således at udvalgte virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 kan videregive fortrolige oplysninger til og deltage i det operative samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det bl.a. at indsætte en ny § 110 b i retsplejeloven.

Det fremgår af den foreslåede § 110 b, stk. 1, at der under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet oprettes et operativt samarbejde til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det fremgår videre af den foreslåede § 110 b, stk. 2, 1. pkt., at tilsynsmyndighederne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt told- og skatteforvaltningen deltager i det operative samarbejde.

Herved videreføres det eksisterende Operative Myndighedsforum med en selvstændig juridisk ramme i retsplejeloven.

Herudover foreslås det med den foreslåede § 110 b, stk. 2, 2. pkt., at National enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end de i 1. pkt. nævnte og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan deltage i det operative samarbejde.

Det forudsættes i den forbindelse, at myndighedernes, virksomhedens eller personens deltagelse har betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Der lægges op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor enheden kan beslutte at nedsætte det operative samarbejde specifikt i forhold til en konkret sag, et givet geografisk område eller nye risici og tendenser på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet eller andre kriminalitetsområder omfattet af samarbejdet i henhold til § 110 b, stk. 8. Deltagerkredsen kan derfor variere fra møde til møde alt efter enhedens skøn. Det er således ikke en forudsætning, at en given myndighed automatisk deltager i det operative samarbejde, hvis området ikke er af umiddelbar relevans for myndigheden.

Som nævnt ovenfor videreføres det operative samarbejde med en selvstændig juridisk ramme i retsplejeloven. For at sikre klare regler på området foreslås det at indsætte en bestemmelse om myndighedernes videregivelse af oplysninger til de øvrige myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det fremgår derfor af den foreslåede § 110 b, stk. 3, at de i stk. 1 og 2 nævnte myndigheder uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at medarbejdere i tilsynsmyndighederne, herunder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, uanset tavshedspligten fastsat i anden lovgivning kan videregive oplysninger til det operative samarbejde.

For Finanstilsynets vedkommende vil der således være tale om en undtagelse til tavshedspligten i hvidvasklovens § 56, stk. 1, § 354 i lov om finansiel virksomhed, § 136 i lov om betalinger, § 224 i lov om kapitalmarkeder, § 175, i lov om investeringsforeninger m.v., § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 17 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, § 27 f i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, § 15, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, § 13 i lov om ejendomskreditselskaber, § 103 i lov om firmapensionskasser, § 31 i lov om forsikringsformidling, § 19 i lov om forbrugslånsvirksomhed, § 15 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, § 17,

stk. 4, i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, § 4, stk. 2, i lov om et skibsfinansieringsinstitut, § 76 a i lov om arbejdsskadesikring, § 22, stk. 2, i lov om indskyder- og investorgarantiordning, § 10 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og § 25, stk. 2, i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

For Erhvervsstyrelsens vedkommende vil der således være tale om en undtagelse til tavshedspligten i hvidvasklovens § 63, stk. 1, og revisorlovens § 48, stk. 1.

For Spillemyndighedens vedkommende vil der være tale om en undtagelse til tavshedspligten i hvidvasklovens § 69, stk. 1.

Endvidere vil Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen få mulighed for af egen drift at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 til myndigheder, der deltager i et operative samarbejde, forudsat at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Videregivelse af oplysninger efter det foreslåede stk. 3 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt samarbejde. Som grundlag for vurderingen af, om en oplysning kan have betydning for en myndigheds opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, vil bl.a. kunne indgå, om oplysningen vil kunne danne grundlag for en underretning efter hvidvasklovens §§ 26 og 28, eller om Spillemyndigheden eller told- og skatteforvaltningen har fået en underretning fra en samarbejdspartner, f.eks. om et bestyrelsesmedlem eller en direktør, som også ejer andre virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven, og hvor en anden myndighed fører tilsyn efter hvidvasklovens bestemmelser. Oplysningerne vil kunne videregives, selv om de ud fra en konkret vurdering ikke vil være relevante for alle de myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen vil få mulighed for efter anmodning fra en af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde, at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, til myndighederne i det operative samarbejde. Videregivelse efter stk. 3 vil forudsætte, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i

medfør af stk. 8. Den anmodende myndighed skal have en formodning om, at oplysningerne kan bidrage til at belyse en potentiel lovovertrædelse, der har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering eller kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8. Der stilles ikke krav om, at den anmodende myndighed har en konkret mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse.

Med bestemmelsen er det vurderet, at hvis en myndighed er med i samarbejdet, er den pågældende myndighed allerede af den grund en relevant og legitim modtager af oplysningen. Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltning vil eksempelvis ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om der vil være hjemmel til at videregive oplysningen af egen drift til alle de i samarbejdet deltagende myndigheder. Myndighederne vil således alene skulle vurdere, om oplysningen er omfattet af bestemmelsen i § 110 b, stk. 3. Det vil ikke i praksis være en forudsætning for videregivelse af oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, at der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og at videregivelse må forventes at kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller at der foreligger andre lovbestemmelser, der giver andre myndigheder hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Det vil således også for Spillemyndigheden være muligt af egen drift at videregive oplysninger, der ikke er nødvendige til brug for registrering og kontrol efter spilleloven, f.eks. oplysninger om spillere. Det vil fremover være tilstrækkeligt, at betingelserne i § 110 b, stk. 3, er opfyldt.

Dette vil gælde for oplysninger om både fysiske og juridiske personer. Sådanne oplysninger videregives i dag efter henholdsvis reglerne i forvaltningslovens § 28, jf. § 31, og efter reglerne i databeskyttelsesloven, databeskyttelsesforordningen og særlovgivningen.

Det foreslås således, at Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen på møder i et operativt samarbejde kan videregive oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske og juridiske personer, herunder også følsomme personoplysninger og oplysninger om eventuelle strafbare forhold, uagtet den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17. Det vil alene være oplysninger, som Spillemyndigheden eller told- og skatteforvaltningen allerede er i besiddelse af, der vil kunne videregives. Spillemyndigheden vil således ikke på baggrund af en anmodning fra en myndighed i et operativt samarbejde skulle indhente nye oplysninger om spillere, spiludbydere og andre tilladelsesindehavere.

Som eksempel kan nævnes, at det i det tilfælde, hvor en af myndighederne, der deltager i et operativt samarbejde, på et møde i det operative samarbejde efterspørger oplysninger om en eller flere navngivne personer eller virksomheder, vil det være muligt for Spillemyndigheden eller told- og skatteforvaltningen at videregive oplysninger om de pågældende personer eller virksomheder, herunder også oplysninger om personer, der er involverede i en virksomhed, som Spillemyndigheden eller told- og skatteforvaltningen er besiddelse af.

Myndighederne kan fortsat uden for et operativt samarbejde ud fra en konkret vurdering videregive oplysninger efter de almindelige gældende regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen til de i samarbejdet deltagende myndigheder. Det foreslås ikke at ændre på dette.

Spillemyndigheden kan således eksempelvis af egen drift og efter anmodning videregive oplysninger, ud over hvad der følger af spillelovens § 49, hvis betingelserne for videregivelse efter stk. 3 er opfyldt.

For at sikre et optimalt samarbejde mellem myndighederne og de udvalgte virksomheder og personer tilvejebringes med den foreslåede § 110 b, stk. 4, en lovhjemmel, der sikrer, at virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 kan dele fortrolige oplysninger som led i samarbejdet.

Det fremgår heraf, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, kan herved uanset bestemmelsen i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed videregive fortrolige oplysninger. Efter bemærkningerne til bestemmelsen forstås fortrolige oplysninger som alle oplysninger den finansielle virksomhed er i besiddelse af, jf. Folketingstidende 2002-2003 A, L 176 som fremsat, side 191-192. Videregivelse af oplysninger skal dog have betydning for

opgaven med at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8. Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse, at der indsættes en lovhjemmel, der sikrer, at revisorer og revisionsvirksomheder uanset bestemmelsen i § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder kan dele fortrolige oplysninger. De deltagende virksomheder og personer kan endvidere uanset bestemmelsen i §§ 124 og 125 i lov om betalinger videregive eksempelvis betalingsoplysninger, hvorved forstås personhenførbare oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, og hvad der er blevet købt med betalingstjenesten, jf. § 7, nr. 41, i lov om betalinger.

Det fremgår af den foreslåede § 110 b, stk. 5, at personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet.

Den foreslåede bestemmelse skal bl.a. sikre, at myndigheder, der modtager oplysninger under et operativt samarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet, er forpligtet til at hemmeligholde de fortrolige oplysninger, der modtages som led i dette samarbejde. Dette gælder bl.a. i forhold til oplysninger, som andre myndigheder måtte modtage fra enheden og Hvidvasksekretariatet, oplysninger fra Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden, som er underlagt den særlige tavshedspligt i Skatteforvaltningslovens § 17, samt oplysninger fra Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, som er underlagt tavshedspligt efter hvidvasklovens §§ 56 og 63.

Den foreslåede bestemmelse udgør en særlig tavshedsforskrift i forhold til fortrolige oplysninger, der deles i forbindelse med et operativt samarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet, og indebærer, at oplysningerne som udgangspunkt ikke må videregives, jf. dog stk. 7. Dette gælder også inden for myndighedens egen koncern eller organisation.

Det medfører også, at der som hovedregel ikke kan ske videregivelse efter § 56, stk. 3, § 63 stk. 3, og § 69 stk. 3, i hvidvaskloven. Den særlige tavshedsforskrift indebærer bl.a. en begrænsning af pligten til at meddele oplysninger efter offentlighedslovens regler om aktindsigt, jf. offentlighedsloven § 35. Den særlige tavshedsforskrift indebærer herudover begrænsninger i adgangen til at anvende og videregive de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i den foreslåede § 110 b, stk. 5, i forhold til oplysninger, der er omfattet af den almindelige tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27.

Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse i § 110 b, stk. 6, at tavshedspligten i § 110 b, stk. 5, også gælder i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 7.

Bestemmelsen fastslår, at tavshedspligten også finder anvendelse over for de personer og virksomheder, som oplysningerne vedrører. Herved fraviges bl.a. forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring og § 24 om begrundelsespligt.

De foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 5 og 6, om tavshedspligt medfører endvidere, at oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1-4, ikke finder anvendelse, jf. forordningens artikel 14, stk. 5, litra d, for så vidt angår oplysninger, som de pågældende myndigheder, virksomheder og personer modtager i forbindelse med deltagelsen i det operative samarbejde. Desuden kan sådanne oplysninger i medfør af databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, undtages fra indsigtsretten efter databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1.

Ordnningen skal sikre den nødvendige fortrolighed omkring oplysningerne, der kan være af sensitiv og personhenførbart karakter eller omhandle enkelte virksomheders eller kunders forhold, og hvor fortrolighed som udgangspunkt vil være nødvendigt af hensyn til myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Den foreslåede § 110 b, stk. 7, 1. pkt., indeholder en undtagelse til tavshedspligten i stk. 5 og 6. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 5, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Herefter vil tavshedspligten efter bestemmelsens stk. 5 og 6 ikke længere finde anvendelse for de pågældende oplysninger, og den videre behandling af oplysningerne vil i stedet være omfattet af de almindelige regler, der gælder for den modtagende myndighed. Endvidere vil de fravigelser af forvaltningsprocessuelle rettigheder, som den særlige tavshedsforskrift indebærer, ikke længere gælde. Eksempelvis vil enhedens videre behandling af oplysninger om mistænkelige transaktioner, virksomheder eller personer mv. modtaget fra Spillemyndigheden eller Finanstilsynet alene være reguleret af

den lovgivning politiet er underlagt, herunder navnlig forvaltningsloven, retsplejeloven og retshåndhævelsesloven.

Tilsvarende vil bl.a. forvaltningslovens regler om partshøring, partsaktindsigt, begrundelse mv. samt oplysningspligt og indsigtsret efter databeskyttelsesreglerne finde anvendelse for myndighedernes videre behandling af oplysningerne.

Den foreslåede § 110 b, stk. 7, 2. pkt., medfører, at Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden f.eks. vil kunne videregive oplysninger i henhold til hvidvasklovens § 56, stk. 3, § 63, stk. 3 og § 69, stk. 3 på baggrund af en konkret vurdering i forhold til den enkelte modtager, hvis den afgivende myndighed har givet samtykke hertil.

Den afgivende myndigheds samtykke efter bestemmelsen er ikke underlagt særlige formkrav. Samtykke vil således bl.a. kunne meddeles mundtligt, f.eks. på et møde i regi af det operative samarbejde. De relevante myndigheder vil herefter kunne sikre den fornødne dokumentation af samtykket og dets omfang ved at gøre notat herom som led i deres respektive sagsbehandling, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 2.

De foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 5-7, 1. og 2. pkt. er en videreførelse af hvidvasklovens § 74 a. Der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til den tavshedspligt, som myndighederne hidtil har været underlagt i regi af møderne i Det Operative Myndighedsforum, jf. herved også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 11.

I medfør af den foreslåede § 110 b, stk. 2, 2. pkt., vil virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 som nævnt ovenfor dog kunne deltage i det operative samarbejde. Tavshedspligten i den foreslåede § 110 b, stk. 5, omfatter derfor også de virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, der deltager i et operativt samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Tavshedspligten indebærer, at virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, der modtager oplysninger gennem deltagelse i det operative samarbejde er underlagt en absolut tavshedspligt for så vidt angår den umiddelbare behandling af oplysningerne. Tavshedspligten vil således omfatte den helt umiddelbare deling og anvendelse af oplysninger, som finder sted under og i direkte tilknytning til arbejdet i det operative samarbejde. Det

indebærer navnlig, at de udvalgte virksomheder og personer ikke bilateralt må dele oplysninger mellem sig uden for egentlige møder i det operative samarbejde. Det indebærer endvidere, at virksomheden og personen som udgangspunkt ikke kan dele oplysninger inden for virksomhedens eller personens egen organisation eller koncern, jf. dog den foreslåede § 110 b, stk. 7, 3. pkt.

De foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 110 b, stk. 5 og 6, om tavshedspligt fastsættes som en lovgivningsmæssig foranstaltning til begrænsning af indsigtsretten i databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, inden for rammerne af forordningens artikel 23, stk. 1, med hensyn til de private aktører, som deltager i det operative samarbejde. Det indebærer, at personoplysninger, der modtages af de private aktører i forbindelse med deres deltagelse i det operative samarbejde, er undtaget fra indsigtsretten i databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2. i lovforslaget almindelige bemærkninger.

Det følger således af den foreslåede § 110 b, stk. 7, 3. pkt., at oplysninger omfattet af tavshedspligten i den foreslåede § 110 b, stk. 5, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i virksomhedens ellers personens indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

De deltagende virksomheder og personer kan herved, jf. bemærkningerne under pkt. 2.2.1.2, benytte oplysningerne til inden for virksomhedens eller personens egen organisation at styrke indsatsen med at forebygge hvidvask og terrorfinansiering, herunder eksempelvis ved skærpede kundekendskabsprocedurer og udvidet overvågning af kundens transaktioner.

Det fremgår endvidere af den foreslåede § 110 b, stk. 8, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 110 a. Stk. 1-7 finder i så fald tilsvarende anvendelse for disse kriminalitetsområder.

Bestemmelsen skal sikre, at det operative samarbejde også kan anvendes i andre sammenhænge, hvor det måtte være relevant for forebyggelsen eller bekæmpelsen af kriminalitet, der henhører under enhedens område.

Udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen forudsætter endvidere, at det drøftes med det relevante ressortministerium, om et kriminalitetsområde, som ministeriet forventes at bidrage med oplysninger til, skal omfattes af den foreslåede § 110 b, stk. 8.

Der lægges op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor enheden kan beslutte at nedsætte det operative samarbejde specifikt i forhold til en konkret sag, et givet område eller nye risici og tendenser på området. Deltagerkredsen kan derfor variere fra møde til møde alt efter enhedens skøn.

Det bemærkes i den forbindelse, at de private aktørers deltagelse i samarbejdet forudsætter, at det bærende element i kriminaliteten er relateret til en given transaktion. Det kan f.eks. være sager om fjernovergreb på børn i udlandet, der er karakteriseret ved, at internettet bruges til at bestille og livestream seksuelle overgreb på børn i udlandet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1 er underlagt en række krav og pligter i henhold til loven.

Det fremgår af hvidvasklovens § 26, stk. 1, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.

Hvis underretningen omhandler hvidvask, skal virksomheder og personer undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, og transaktionen ikke allerede er gennemført, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 3, 1. pkt.

Hvis underretningen omhandler terrorfinansiering, skal virksomheder og personer undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme. Hvidvasksekretariatet beslutter i den forbindelse hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 4, 1. og 2. pkt.

Med henblik på at etablere en fast track-ordning for underretninger vedrørende hvidvask af større eller særligt mistænkelig karakter foreslås det med lovforslagets § 2, nr. 1, at indsætte et nyt stk. 4 herom i hvidvasklovens § 26.

Det følger således af den foreslåede § 26, *stk. 4, 1. pkt.*, at virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter § 26, stk. 1, og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører hvidvask af større eller særligt mistænkelig karakter.

Det følger videre af den foreslåede § 26, *stk. 4, 2. pkt.*, at Hvidvasksekretariatet hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning foranstalter beslutningen om, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Med henblik på at sikre en fleksibel ordning foreslås det endvidere, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i § 26. Det følger derfor af den foreslåede § 26, *stk. 5*, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en transaktion anses for omfattet af § 26, stk. 4.

Hvidvasklovens § 26, *stk. 4-6*, ændres på baggrund af ovenstående til § 26, *stk. 6-8*.

Overtrædelse af den foreslåede § 26, *stk. 4*, vil være belagt med strafansvar, jf. den foreslåede konsekvensrettelse i lovforslagets § 2, nr. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af hvidvasklovens § 26, stk. 4, 1. pkt., at virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter § 26, stk. 1, og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme.

Det fremgår videre af bestemmelsens 2. pkt., at Hvidvasksekretariatet hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Med lovforslagets § 2, nr. 2, foreslås det at ændre i hvidvasklovens § 26, stk. 4, 2. pkt., så det fremgår, at Hvidvasksekretariatet foranstalter beslutningen om beslaglæggelse.

Ændringen er udelukkende en præcisering af gældende ret, idet det er politiet eller retten, der kan foretage en beslaglæggelse efter reglerne i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition. Hvidvasksekretariatet foranstalter således allerede i dag beslutningen om beslaglæggelse til politiet, der indbringer sagen for retten, hvis ikke indgrebet kan foretages på øjemedet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af hvidvasklovens § 29, stk. 1, at den danske finansielle efterretningsenhed er Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Hvidvasksekretariatets opgaver er nærmere beskrevet i cirkulære nr. 9010 af 2. januar 2020 om Danmarks Finansielle Efterretningsenhed (FIU), Hvidvasksekretariatet, hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Det fremgår videre af hvidvasklovens § 78 a, stk. 2, at Finanstilsynet forud for udstedelsen af et administrativt bødeforelæg skal indhente samtykke fra

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse giver anledning til en vis skøns­mæssig vurdering, eller at udgangspunktet for bødeniveauet skal fraviges.

Med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås hvidvasklovens § 29, stk. 1, ændret således, at den danske finansielle efterretningsenhed Hvidvasksekretariatet fremover er placeret ved National enhed for Særlig Kriminalitet.

Det bemærkes i den forbindelse, at Hvidvasksekretariatet forsat er operati­onelt uafhængigt og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og selvstændigt kan træffe beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i § 29, stk. 2, jf. hvidvasklovens § 29, stk. 1, 2. pkt.

Med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås endvidere hvidvasklovens § 78 a, stk. 2, ændret, hvorefter Finanstilsynet forud for udstedelsen af et administrativt bødeforelæg fremadrettet skal indhente samtykke fra National enhed for Særlig Kriminalitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse giver anledning til en vis skøns­mæssig vurdering, eller at udgangspunktet for bødeniveauet skal fraviges.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af hvidvasklovens § 37, stk. 1, 1. pkt., at de underretninger og oplysninger, som virksomheder og personer omfattet af denne lov giver i god tro i medfør af § 26, stk. 1 og 2, og ved standsning af transaktioner i medfør af § 26, stk. 3 og 4, ikke påfører virksomheden eller personen, dens ansatte eller ledelse nogen form for ansvar

Som en konsekvens af etableringen af fast track-ordningen for hvidvaskun­derretninger af større eller særligt mistænkelig karakter, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås det med lovforslagets § 2, nr. 4, at der ændres i § 37, stk. 1, 1. pkt., således at standsning af transaktioner i medfør af § 26, stk. 3, stk. 4 og 6, ikke påfører virksomheden eller personen, dens ansatte eller ledelse nogen form for ansvar.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af hvidvasklovens § 26, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af loven omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven, ledelse og ansatte i disse virksomheder og hos disse personer samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden eller personen, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning til Hvidvasksekretariatet, eller at dette overvejes, eller at der vil blive iværksat en undersøgelse med henblik på at afklare, om der skal ske underretning, jf. hved hvidvasklovens § 38, stk. 1.

Oplysningen herom kan dog efter anmodning videregives til de myndigheder og organisationer, der påser hvidvasklovens overholdelse, eller til retshåndhævelsesformål, jf. hvidvasklovens § 38, stk. 2.

Hvidvasksekretariatet har til opgave at modtage, analysere og videreforme oplysninger om mistænkelige transaktioner, og videregivelsen sker i praksis til både politiet og en række særmyndigheder, herunder i særdeleshed Skattestyrelsen.

Det bemærkes i den forbindelse, at skatteforvaltningen i dag modtager underretninger fra Hvidvasksekretariatet, hvis sekretariatet vurderer, at underretningerne ikke omhandler hvidvask af udbytte fra strafbare forhold eller finansiering af terrorisme, men har en skatte- og afgiftsmæssig interesse. Formålet med at sende oplysningerne til Skatteforvaltningen er, at oplysningerne vurderes af Skatteforvaltningen med henblik på regulering/ændring af den pågældendes skatte- og afgiftsmæssige tilsvar/ansættelse.

Oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet er som udgangspunkt ikke tilstrækkelige til, at Skatteforvaltningen kan træffe afgørelse på baggrund af oplysningerne. Når Skatteforvaltningen har modtaget oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet, bliver de gennemgået med henblik på at vurdere, om

oplysningerne kan danne grundlag for opstarten af en egentlig skatte- og/eller moms kontrol.

Når en oplysning modtaget fra Hvidvasksekretariatet er blevet udvalgt som grundlag for en sagsbehandling, indhenter Skatteforvaltningen de relevante oplysninger, der skal danne grundlag for en eventuel ændring af den pågældendes skatteansættelse og/eller afgiftstilsvær. De oplysninger, der indhentes, er eksempelvis relevante bankkontooplysninger, kontoudtog for et helt indkomstår, regnskabs- og bogføringsmateriale mv. Oplysningerne søges indhentet hos personen eller virksomheden selv. I det omfang personen eller virksomheden ikke imødekommer Skatteforvaltningens anmodning om at indsende de relevante oplysninger, indhentes kontoudtog direkte fra pengeinstitutter og andre relevante aktører.

I forbindelse med denne videregivelse kan det være problematisk, hvis en særmyndighed efterfølgende giver en kopi af en hvidvaskunderretning, da dette kan afdække, at eksempelvis en tilsynssag er indledt på baggrund af en underretning fra f.eks. et pengeinstitut.

Med de nuværende regler kan oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet, være genstand for partsaktindsigt efter reglerne herom i forvaltningsloven for de myndigheder, eksempelvis Slots- og Kulturstyrelsen, som ikke er underlagt en særskilt tavshedspligt vedrørende hvidvasklovens § 26, hvis den pågældende person eller virksomhed anmoder herom.

Oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet, herunder oplysninger om underretning efter hvidvasklovens § 26 danner som udgangspunkt alene grundlag for en eventuel sagsudvælgelse, og er ikke i sig selv tilstrækkelige til, at myndighederne kan træffe en given afgørelse.

Oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet vil derfor som udgangspunkt ikke indgå i det grundlag, der træffes en afgørelse på. Det vil som udgangspunkt alene være de oplysninger, som myndighederne efterfølgende indhenter, der danner grundlag for afgørelsen, og som den registrerede har interesse i at blive gjort bekendt med. Disse oplysninger vil indgå i det grundlag, der partshøres om efter forvaltningslovens § 19.

Aktindsigten kan dog efter forvaltningslovens § 15 b begrænses. Ved en begrænsning efter reglerne i § 15 b vil oplysninger fra Hvidvasksekretariatet

kunne undtages fra aktindsigt, og parten vil kunne få indsigt i dokumenternes øvrige oplysninger gennem ekstrahering og delvis aktindsigt.

Det vil dog på trods af begrænsning i størstedelen af tilfældene være muligt at identificere, hvem der har foretaget underretningen, uanset om de omhandlede oplysninger om eventuelle navne, adresser mv. på personer/virksomheder er udeladt ved ekstraheringen. Dette hænger bl.a. sammen med, at oplysningen i sig selv kun kan stamme et sted fra. Det vil således være muligt alene på baggrund af oplysningens karakter at henføre oplysningen til f.eks. vedkommendes pengeinstitut. Når der gives aktindsigt i oplysningerne fra Hvidvasksekretariatet efter de nuværende regler, er der således ikke en generel beskyttelse i forhold til dem, der foretager underretning til Hvidvasksekretariatet.

Der er derfor behov for en udvidelse af rækkevidden af tavshedspligten i forhold til modtagere af hvidvaskunderretninger fra Hvidvasksekretariatet, således at der skabes et entydigt retsgrundlag med henblik på at undgå, at der foretages underretning af de pågældende borgere herom, eller at der meddeles partsaktindsigt i de pågældende oplysninger.

Med lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det at udstrække tavshedspligten vedrørende oplysninger, som hidrører fra underretninger efter hvidvasklovens § 26, til ansatte ved alle offentlige myndigheder.

Det fremgår således af den foreslåede § 38 a, stk. 1, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26.

Det fremgår endvidere af den foreslåede § 38 a, stk. 2, at forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder ikke finder anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

De oplysninger, som bestemmelsen omhandler, og som myndighederne ikke må videregive, er oplysninger, der er foretaget underretning om efter hvidvasklovens § 26.

Ved denne særlige tavshedspligt sker der således bl.a. en fravigelse af forvaltningslovens partsrettigheder, som ellers ville indebære, at oplysningerne skulle udleveres til de pågældende.

Herudover er den foreslåede § 38 a en særlig tavshedspligtsbestemmelse omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b, og offentlighedslovens § 35.

Det følger bl.a. af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b, at oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1-4, ikke finder anvendelse, hvis og i det omfang, personoplysninger, der indsamles, skal forblive fortrolige som følge af tavshedspligt i henhold til national ret, herunder lovbestemt tavshedspligt.

Endvidere er oplysninger omfattet af offentlighedslovens § 35 undtaget fra egenaces efter offentlighedslovens § 8 og undtaget fra retten til indsigt efter databeskyttelsesforordningens artikel 15, jf. databeskyttelseslovens § 22, stk. 3.

Herved sikres en beskyttelse af de ansatte hos virksomheder omfattet af hvidvaskloven, der er forpligtet til at foretage underretninger til Hvidvasksekretariatet.

Den foreslåede tavshedspligt er selvsagt ikke til hinder for, at underretningerne efterfølgende videregives fra f.eks. Slots- og Kulturstyrelsen til politiet i forbindelse med en anmeldelse.

Med den foreslåede § 38 a er der ikke tilsigtet ændringer i forhold til, hvad der i dag er gældende for told- og skatteforvaltningen, jf. hvidvasklovens § 69 c.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 55, stk. 3, § 62, stk. 3, § 64 a, stk. 3, og § 68, stk. 3, at tilsynsmyndighedernes reaktioner, der omfatter en fysisk persons navn, i henhold til loven kan offentliggøres ved gentagne overtrædelser af underretningspligten i hvidvasklovens § 26, stk. 1, stk. 3 og stk. 4, 1. pkt.

Det fremgår endvidere af § 78, stk. 1, 2. pkt., at forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af underretningspligten i hvidvasklovens § 26, stk. 1, stk. 3 og stk. 4, 1. pkt. straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler. Ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af underretningspligten i hvidvasklovens § 26, stk. 1, stk. 3 og stk. 4, 1. pkt. kan straffen stige til 2 års fængsel, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 2, jf. hvidvasklovens § 78, stk. 2.

Forældelsesfristen for overtrædelse af hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., er 5 år, jf. hvidvasklovens § 78, stk. 5.

Det fremgår endeligt af hvidvasklovens § 78 a, stk. 1, at skønnes en overtrædelse af § 26, stk. 1 eller 3 eller stk. 4, 1. pkt., ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Med lovforslagets § 2, nr. 6, foreslås det som en konsekvens af etableringen af fast track-ordningen for hvidvaskunderretninger af større eller særligt mistænkelig karakter, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, at der ændres i de nævnte bestemmelser, således at det fremadrettet er overtrædelser af hvidvasklovens § 26, stk. 1, stk. 3, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., der kan udløse de ovenfor nævnte retsvirkninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af hvidvasklovens § 69 b, stk. 1, og § 69 d, stk. 1, at Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, kan videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Det fremgår videre af hvidvasklovens § 69 b, stk. 2 og § 69 d, stk. 2, at anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæm-

pelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra Spillemyndigheden eller told- og skatteforvaltningen, skal Spillemyndigheden eller told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedens opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Det fremgår endvidere af hvidvasklovens § 69 c, at told- og skatteforvaltningens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26, og som told- og skatteforvaltningen har modtaget fra Hvidvasksekretariatet.

Det fremgår videre af stk. 2, at forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder ikke finder anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Det fremgår af hvidvasklovens § 74 a, stk. 1, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 3.

Det fremgår videre af § 74 a, stk. 2, at tavshedspligten i stk. 1 også gælder i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 3.

Det fremgår endeligt af § 74 a, stk. 3, at oplysninger omfattet af stk. 1 efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 1 og 2 er fraveget, på ny anvendelse

Med lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det at videreføre hvidvasklovens § 69 c om tavshedspligt for hvidvaskunderretninger i den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 38 a.

Med den foreslåede § 38 a er der ikke tilsigtet ændringer i forhold til, hvad der i dag er gældende for told- og skatteforvaltningen, jf. hvidvasklovens § 69 c.

Som nævnt under pkt. 2.2.1 videreføres det operative samarbejde med en selvstændig juridisk ramme i retsplejeloven. For at sikre klare regler på området foreslås det at samle reglerne for det operative samarbejde i retsplejeloven.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det derfor delvist at videreføre hvidvasklovens § 69 b og § 69 d i den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 b, stk. 3, idet bestemmelsen dog ikke længere er begrænset til Spillemyndigheden og told- og skatteforvaltningen. Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det endvidere at videreføre hvidvasklovens § 74 a i den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 b, stk. 5-7.

På den baggrund foreslås det med lovforslagets § 2, nr. 7, at ophæve bestemmelserne i hvidvasklovens § 69 b-§ 69 c og § 74 a.

Herved er der ikke tilsigtet ændringer i forhold til, hvad der i dag er gældende for de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde eller i øvrigt bekæmper hvidvask og terrorfinansiering. Disse regler vil således fremadrettet være omfattet af reglerne i den foreslåede § 110 b i retsplejeloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af § 1 a, stk. 6, i lov om europæiske firmagrupper, at den europæiske økonomiske firmagrube efter anmodning skal udlevere oplysninger om firmagrubbens reelle ejere, herunder om firmagrubbens forsøg på at identificere firmagrubbens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår videre af § 1 a, stk. 7, i lov om europæiske firmagrupper, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere,

der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med aftalen for politiet og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 1 a, stk. 6, således at den europæiske økonomiske firmagrube fremover efter anmodning skal udlevere oplysninger om firmagrubbens reelle ejere, herunder om firmagrubbens forsøg på at identificere firmagrubbens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 1 a, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet fremover kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. bestemmelsens stk. 3, eller er indhentet, jf. bestemmelsens stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af fondslovens § 4, stk. 6, at fonden efter anmodning skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere fondens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår videre af fondslovens § 4, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. bestemmelsens stk. 3, eller er indhentet, jf. bestemmelsens stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Det fremgår af fondslovens § 52, stk. 6, at foreningen efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere foreningens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår videre af fondslovens § 52, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. bestemmelsens stk. 3, eller er indhentet, jf. bestemmelsens stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 4, stk. 6, således at fonden efter anmodning skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere fondens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 4, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet fremover vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. bestemmelsens stk. 3, eller er indhentet, jf. bestemmelsens stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det desuden at ændre i § 52, stk. 6, så foreningen efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere foreningens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 4, nr. 1, foreslås det endeligt at ændre i § 52, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. bestemmelsens stk. 3, eller er indhentet, jf. bestemmelsens stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af SE-lovens § 17 a, stk. 6, at SE-selskabet efter anmodning skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår videre af SE-lovens § 17 a, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 17 a, stk. 6, således SE-selskabet efter anmodning skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 17 a, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. bestemmelsens stk. 3, eller er indhentet, jf. bestemmelsens stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Det fremgår af SCE-lovens § 14 a, stk. 6, at SCE-selskaber efter anmodning skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår videre af SCE-lovens § 14 a, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 6, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 14 a, stk. 6, således at SCE-selskaber efter anmodning skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 6, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 14 a, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. bestemmelsens stk. 3, eller er indhentet, jf. bestemmelsens stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Det fremgår af erhvervsvirksomhedslovens § 15 g, stk. 6, at virksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere virksomhedens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet

Det fremgår af erhvervsvirksomhedslovens § 15 g, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 15 g, stk. 6, således virksomheden efter anmodning skal udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere virksomhedens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 15 g, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. bestemmelsens stk. 3, eller er indhentet, jf. bestemmelsens stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Det fremgår af revisorlovens § 22, stk. 1, at såfremt virksomhedens ledelse ikke senest 14 dage efter underretningen over for revisor har dokumenteret at have taget de fornødne skridt til at standse igangværende kriminalitet og til at rette op på de skader, den begåede kriminalitet har forårsaget, skal revisor straks underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet om de formodede økonomiske forbrydelser.

Det fremgår videre af revisorlovens § 22, stk. 2, at såfremt revisor finder, at underretning til ledelsesmedlemmerne vil være uegnet til at forhindre fortsat kriminalitet, skal revisor straks underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet om de formodede økonomiske forbrydelser.

Det fremgår desuden af revisorlovens § 22, stk. 3, at såfremt revisor fratræder, jf. § 18, stk. 2, og dette sker i forbindelse med, at revisor har en begrundet formodning om, at der foreligger en situation som omhandlet i stk. 1, 1. pkt., skal revisor straks underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet herom og om grundene til sin fratræden.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 8, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 22, *stk. 1*, således, at såfremt ledelsen ikke senest 14 dage efter underretningen over for har revisor dokumenteret at have taget de fornødne skridt til at standse igangværende kriminalitet og til at rette op på de skader, den begåede kriminalitet har forårsaget, skal revisor straks underrette National enhed for Særlig Kriminalitet om de formodede økonomiske forbrydelser.

Med lovforslagets § 8, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 22, *stk. 2*, således, at såfremt revisor finder, at underretning til ledelsesmedlemmerne vil være uegnet til at forhindre fortsat kriminalitet, skal revisor straks underrette National enhed for Særlig Kriminalitet om de formodede økonomiske forbrydelser.

Med lovforslagets § 8, nr. 1, foreslås det endeligt at ændre i § 22, stk. 3, således, at såfremt revisor fratræder, jf. § 18, stk. 2, og dette sker i forbindelse med, at revisor har en begrundet formodning om, at der foreligger en situation som omhandlet i stk. 1, 1. pkt., skal revisor straks underrette National enhed for Særlig Kriminalitet herom og om grundene til sin fratræden.

Den foreslåede ændring medfører ikke ændringer i revisors underretningsspligt, men blot en ændring af den myndighed, hvortil revisor skal give underretning.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Det fremgår af konkurrencelovens § 23 i, stk. 2, nr. 3, at en fysisk person, som er omfattet af en ansøgning i henhold til stk. 1, opnår tiltalefrafald og fritagelse for et eventuelt særskilt krav om konfiskation, hvis virksomhedens ansøgning ligger forud for det tidspunkt, hvor den fysiske person af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet er gjort bekendt med den sag, som ansøgningen angår.

Det fremgår videre af konkurrencelovens § 23 i, stk. 5, 2. pkt., at bestemmelsen i § 23 h, stk. 2, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse, idet Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet dog forinden afgivelsen af et foreløbigt tilsagn til en fysisk person skal tiltræde, at betingelserne herfor er til stede.

Det fremgår endvidere af konkurrencelovens § 23 i, stk. 6, at når sagen er endeligt oplyst og vurderet, meddeler Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet tiltalefrafald til fysiske personer omfattet af stk. 1 eller 4, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 23 i, stk. 2, nr. 3, således at en fysisk person, som er omfattet af en ansøgning i henhold til stk. 1, opnår tiltalefrafald og fritagelse for et eventuelt særskilt krav om konfiskation, hvis virksomhedens ansøgning ligger forud for det tidspunkt, hvor den fysiske person af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller National enhed for Særlig Kriminalitet er gjort bekendt med den sag, som ansøgningen angår.

Med lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 23 i, stk. 5, 2. pkt., således at bestemmelsen i § 23 h, stk. 2, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse, idet National enhed for Særlig Kriminalitet dog forinden afgivelsen af et foreløbigt tilsagn til en fysisk person skal tiltræde, at betingelserne herfor er til stede.

Med lovforslagets § 9, nr. 1, foreslås det endeligt at ændre i § 23 i, stk. 6, således at når sagen er endeligt oplyst og vurderet, meddeler National enhed for Særlig Kriminalitet tiltalefrafald til fysiske personer omfattet af stk. 1 eller 4, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1

Det fremgår af § 21 a, stk. 6, i lov om erhvervsdrivende fonde, at fonden efter anmodning skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere fondens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår videre af § 21 a, stk. 7, i lov om erhvervsdrivende fonde, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om

reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretnings-tjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 10, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 21 a, stk. 6, således at fonden efter anmodning skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere fondens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 10, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 21 a, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1

Det fremgår af § 111, stk. 6, i lov om firmapensionskasser, at firmapensionskassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder om firmapensionskassens forsøg på at identificere firmapensionskassens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår videre af § 111, stk. 7, i loven om firmapensionskasser, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretnings-tjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 11, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 111, stk. 6, således at firmapensionskassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder om firmapensionskassens forsøg på at identificere firmapensionskassens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 11, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 111, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1

Det fremgår for det første af § 23, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse efter anmodning skal udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår for det andet af § 23, stk. 9, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 5, eller er indhentet, jf. stk. 8, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Det fremgår for det tredje af § 81 b, stk. 6, at sparekassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere sparekassens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår for det fjerde af § 81 b, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Det fremgår for det femte af § 85 b, stk. 6, at andelskassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere andelskassens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår for det sjette af § 85 b, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Det fremgår for det syvende af § 336 a, stk. 6, at sparevirksomheden efter anmodning skal udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere sparevirksomhedens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår for det ottende af § 336 a, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det derfor for det første at ændre i § 23, stk. 8, således at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående

pensionskasse efter anmodning skal udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det for det andet at ændre i § 23, *stk. 9*, således at National enhed for Særlig Kriminalitet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. *stk. 5*, eller er indhentet, jf. *stk. 8*, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det for det tredje at ændre i § 81 *b, stk. 6*, således at Sparekassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere sparekassens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det for det fjerde at ændre i § 81 *b, stk. 7*, således at National enhed for Særlig Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. *stk. 3*, eller er indhentet, jf. *stk. 6*, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det for det femte at ændre i § 85 *b, stk. 6*, således at andelskassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere andelskassens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det for det sjette at ændre i § 85 *b, stk. 7*, således at National enhed for Særlig Kriminalitet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. *stk. 3*, eller er indhentet, jf. *stk. 6*, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det for det syvende at ændre i § 336 *a, stk. 6*, således at sparevirksomheden efter anmodning skal udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere sparevirksomhedens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 12, nr. 1, foreslås det for det ottende at ændre i § 336 a, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1

Det fremgår af investeringsforeningslovens § 14 a, stk. 6, at investeringsforeningen eller SIKAV'en efter anmodning skal udlevere oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om investeringsforeningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår endvidere af investeringsforeningslovens § 14 a, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 13, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 14 a, stk. 6, således at investeringsforeningen eller SIKAV'en efter anmodning skal udlevere oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om investeringsforeningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 13, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 14 a, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1

Det fremgår af § 136 a, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde mv., at kapitalforeningen efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere foreningens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 14, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 136 a, stk. 3, således at kapitalforeningen efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere kapitalforeningens reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Til nr. 1

Det fremgår af selskabslovens § 58 a, stk. 6, at kapital selskabet efter anmodning skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår endvidere af selskabslovens § 58 a, stk. 7, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet indgår.

Med lovforslagets § 15, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 58 a, stk. 6, således at kapital selskabet efter anmodning skal udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til National enhed for Særlig Kriminalitet.

Med lovforslagets § 15, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 58 a, stk. 7, således at National enhed for Særlig Kriminalitet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således alene tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 16

Til nr. 1-3

Det fremgår af udlændingelovens § 40 a, stk. 3, at fingeraftryk, der optages i medfør af § 40 a, stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt edb-register, der føres af Rigspolitietschefen. Det fremgår videre af § 40 b, stk. 3, at personfotografi, der optages i medfør af § 40 a, stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt register, der føres af Rigspolitietschefen.

Det fremgår endvidere af udlændingelovens § 58 d, stk. 1, § 58 i, stk. 1-5, og § 58 j, stk. 1-3, at rigspolitietschefen eller Rigspolitiet under visse nærmere angivne omstændigheder videregiver oplysninger til det centrale Eurodac-system.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Rigspolitiet indgår.

På den baggrund foreslås det med lovforslagets § 16, nr. 1-3, at ændre i de ovenfor nævnte bestemmelser, således at det fremadrettet er politiet, og ikke Rigspolitiet eller rigspolitietschefen, der fører det i udlændingelovens § 40 a, stk. 3, og § 40 b, stk. 3, nævnte register.

Det foreslås ligeledes, at det fremadrettet er politiet, der kan videregive oplysninger til Eurodac-systemet, jf. § 58 d, stk. 1, § 58 i, stk. 1-5, og § 58 j, stk. 1-3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 17

Til nr. 1-3

Det fremgår af PNR-lovens § 1, at Rigspolitiet etablerer en passagerlisteoplysningsenhed (PNR-enhed).

Det fremgår endvidere af PNR-lovens § 3, stk. 1, 1. pkt., at luftfartsselskaber efter anmodning fra Rigspolitiet og herefter løbende forud for flyvninger, der har tilknytning til Danmark, skal videregive PNR-oplysninger, jf. lovens bilag 1, i elektronisk form til PNR-enheden.

Det fremgår herudover af PNR-lovens § 3, stk. 3, at har en flyvning fælles rutenummer, er det alene det luftfartsselskab, der står for flyvningen, der skal videregive PNR-oplysninger til Rigspolitiet.

Det fremgår endeligt af PNR-lovens § 7, stk. 2, nr. 1, at oplysninger, der er maskeret efter PNR-lovens § 7, stk. 1, ikke må afmaskeres, medmindre det er nødvendigt for at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet, jf. lovens bilag 2, der kan straffes med mindst 3 års fængsel, og afmaskeringen er godkendt af rigspolitichefen eller den, som bemyndiges hertil.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Rigspolitiet indgår.

Med lovforslagets § 17, nr. 1, foreslås det at ændre i PNR-lovens § 1, således at det fremadrettet er politiet, der etablerer en passagerlisteoplysningsenhed (PNR-enhed).

Med lovforslagets § 17, nr. 2, foreslås det at ændre i PNR-lovens § 3. Det foreslås for det første at ændre i bestemmelsens *stk. 1*, således at luftfartsselskaber fremadrettet efter anmodning fra politiet og herefter løbende forud for flyvninger, der har tilknytning til Danmark, skal videregive PNR-oplysninger, jf. lovens bilag 1, i elektronisk form til PNR-enheden. Det foreslås for det andet at ændre i bestemmelsens *stk. 3*, således at, hvis en flyvning har fælles rutenummer, er det alene det luftfartsselskab, der står for flyvningen, der fremadrettet skal videregive PNR-oplysninger til politiet.

Med lovforslagets § 17, nr. 3, foreslås det endvidere at ændre i PNR-lovens § 7, *stk. 2*, således at oplysninger, der er maskeret efter § 7, stk. 1, ikke må afmaskeres, medmindre det er nødvendigt for at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet, jf. lovens bilag 2, der kan straffes med mindst 3 års fængsel, og afmaskeringen er godkendt af politiet eller den, som bemyndiges hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Det fremgår af Dna-profilregisterlovens § 1, stk. 1 at Rigspolitichefen efter reglerne i loven opbevarer og fører Det Centrale Dna-profil-register, der tjener som internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Rigspolitiet indgår.

Med lovforslagets § 18, nr. 1, foreslås det derfor at ændre Dna-profilregisterlovens § 1, stk. 1, således at det fremadrettet er politiet, der efter reglerne i loven opbevarer og fører Det Centrale Dna-profil-register, der tjener som internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 19

Det fremgår af § 12, stk. 1, i lov om elektronisk kommunikationsnet og -tjenester, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal registrere deres virksomhed hos Rigspolitiets Telecenter (nu Teledata-sektionen).

Det fremgår videre af lovens § 75 a, stk. 4, at erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Rigspolitiets Telecenter om forhold, som er omfattet af § 12, stk. 1, skal foregå digitalt.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 etableres en ny national enhed, hvori dele af Rigspolitiet indgår.

Med lovforslagets § 19, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 12, stk. 1, således at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester fremadrettet skal registrere deres virksomhed hos politiets centrale teledata-sektion.

Med lovforslagets § 19, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 75 a, stk. 4, således at erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra politiets centrale teledatasektion om forhold, som er omfattet af § 12, stk. 1, skal foregå digitalt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 20

Ved lov nr. 796 af 9. juni 2020 blev § 22 b indsat i lov om erhvervsfremme (lov nr. 1518 af 18. december 2018).

Det fremgår af § 22 b, stk. 1, at Erhvervsstyrelsens ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, der har tilknytning til underretninger vedrørende de erhvervsrettede covid-19-kompensationsordninger, og som hidrører fra Hvidvasksekretariatet.

Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder ikke finder anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Med lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det at udstrække tavshedspligten vedrørende oplysninger, som hidrører fra underretninger efter hvidvasklovens § 26, til ansatte ved alle offentlige myndigheder.

Det fremgår således af den foreslåede § 38 a, stk. 1, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26.

Det fremgår endvidere af den foreslåede § 38 a, stk. 2, at forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder ikke finder anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Den foreslåede § 38 a omfatter således de situationer, der hidtil har været omfattet af § 22 b i lov om erhvervsfremme.

Med lovforslagets § 20 foreslås det derfor at ophæve § 22 b i lov om erhvervsfremme.

Med den foreslåede § 38 a er der ikke tilsigtet ændringer i forhold til, hvad der i dag er gældende for Erhvervsstyrelsens ansatte, jf. § 22 b i lov om erhvervsfremme.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 21

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Til § 22

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2*, kan lovens §§ 2, 4, 7-8, 10-18 og 15, dog ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslagets § 1 om ændring af retsplejeloven kan ikke sættes i kraft for Grønland, idet der i Grønland gælder en selvstændig retsplejelov.

Lovforslagets § 3 om ændring af lov om europæiske firmagrupper kan ikke sættes i kraft for Grønland, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 5 om ændring af SE-loven kan ikke sættes i kraft for Grønland, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 6 om ændring af SCE-loven kan ikke sættes i kraft for Grønland, idet hovedloven ikke en indeholder anordningshjemmel.

Lovforslagets § 9 om ændring af konkurrenceloven kan ikke sættes i kraft for Grønland, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 19 om ændring af lov om elektronisk kommunikationsnet og -tjenester kan ikke sættes i kraft for Grønland, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 21 om ophævelse af § 22 b i lov om erhvervsfremme kan ikke sættes i kraft for Grønland, idet ophævelsen af § 22 b er overflødig som følge af, at § 22 b ikke kan sættes i kraft for Grønland, jf. § 3 i lov nr. 796 af 9. juni 2020.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 3*, kan lovens §§ 2, 12-14 og 16-18, endvidere ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lovforslagets § 1 om ændring af retsplejeloven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet der på Færøerne gælder en selvstændig retsplejelov.

Lovforslagets § 3 om ændring af lov om europæiske firmagrupper kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 4 om ændring af fondsloven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet Færøerne har overtaget formueretten.

Lovforslagets § 5 om ændring af SE-loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 6 om ændring af SCE-loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 7 om ændring af erhvervsvirksomhedsloven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet Færøerne har overtaget selskabsretten.

Lovforslagets § 8 om ændring af revisorloven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 9 om ændring af konkurrenceloven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 10 om ændring af lov om erhvervsdrivende fonde kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 11 om ændring af lov om firmapensionskasser kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 15 om ændring af selskabsloven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 19 om ændring af lov om elektronisk kommunikationsnet og -tjenester kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet hovedloven ikke indeholder en anordningshjemmel.

Lovforslagets § 21 om ophævelse af § 22 b i lov om erhvervsfremme kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet ophævelsen af § 22 b er overflødig som følge af, at § 22 b ikke kan sættes i kraft for Færøerne, jf. § 3 i lov nr. 796 af 9. juni 2020.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 29. september 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 1942 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 101. Statsadvokaterne varetager udførelsen af straffesager ved landsretterne. Rigsadvokaten kan bestemme, at statsadvokaterne inden for et nærmere afgrænset sagsområde indtil videre tillige varetager udførelsen af straffesager ved byretterne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Statsadvokaterne fører tilsyn med politidirektørernes behandling af straffesager og behandler klager over afgørelser truffet af politidirektørerne vedrørende strafforfølgning. Statsadvokaternes afgørelser i klagesager kan ikke påklages til rigsadvokaten og justitsministeren. Statsadvokaterne kan fastsætte bestemmelser og meddele pålæg efter regler svarende til § 98, stk. 2 og 3, 1. pkt.</p>	<p>1. I § 101 indsættes som stk. 3:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Rigsadvokaten kan uanset stk. 1 bemyndige National enhed for Særlig Kriminalitet til i et nærmere bestemt omfang at varetage udførelsen af straffesager ved landsretterne i sager omfattet af § 110 a, stk. 1.«</p>

2. Efter § 110 indsættes:

»§ 110 a. National enhed for Særlig Kriminalitet varetager for hele landet efterforskningen og strafforfølgningen af forbrydelser, hvor der er grund til at antage, at overtrædelser har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer kompleks samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Stk. 2. National enhed for Særlig Kriminalitet ledes af en politidirektør, der har ansvar for enhedens virksomhed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af stk. 1.

§ 110 b. Under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet oprettes et operativt samarbejde til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 2. Tilsynsmyndighederne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt told- og skatteforvaltningen deltager i det operative samarbejde. National enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end de i 1. pkt. nævnte og virksomheder og personer omfattet af § 1 i

lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan deltage i det operative samarbejde, hvis myndighedernes deltagelse kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte myndigheder kan uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 4. Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 5. Personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Tavshedspligten i stk. 5 gælder også i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Oplysninger omfattet af stk. 5 kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 5 og 6 er fraveget, på ny anvendelse. Virksomheder eller personer, der i medfør af stk. 2 medvirker i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrage oplysninger omfattet af stk. 5 i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 8. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 110 a. Stk. 1-7 finder i så fald tilsvarende anvendelse for disse kriminalitetsområder.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1782 af 27. november 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 1940 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:</p>

§ 26. ---

Stk. 3. Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, og transaktionen ikke allerede er gennemført. Ved underretning efter stk. 2 skal transaktionen sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til Hvidvasksekretariatet eller har meddelt medlemmet, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet. Kan gennemførelse af transaktionen ikke undlades, eller vurderer virksomheden eller personen, at en undladelse vil kunne skade efterforskningen, skal underretning i stedet indgives omgående efter gennemførelsen

Stk. 4. Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1 og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme. Hvidvasksekretariatet beslutter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

1. I § 26 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1 og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører hvidvask af større eller særligt mistænkelig karakter. Hvidvasksekretariatet foranstalter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning beslutningen om, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en transaktion anses for omfattet af stk. 4.«

Stk. 4-6 bliver herved stk. 6-8.

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p><i>Stk. 5.</i> En registreret person har ikke ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, der er eller vil blive behandlet efter stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den tekniske opfyldelse af underretningspligten til Hvidvasksekretariatet, jf. stk. 1</p>	
<p>§ 26. ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1 og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme. Hvidvasksekretariatet beslutter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.</p> <p><i>Stk. 5-6.</i> ---</p>	<p>2. I § 26, <i>stk. 4</i>, der med lovforslaget bliver <i>stk. 6</i>, ændres »beslutter« til: »foranstalter« og efter »underretning« indsættes: »beslutningen om«.</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 29. Den danske finansielle efterretningsenhed er Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængigt og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og selvstændigt kan træffe beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i stk. 2.</p> <p>§ 78 a. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet skal forud for udstedelsen af et administrativt bødeforelæg indhente samtykke fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse giver anledning til en vis skønsæssig vurdering, eller at udgangspunktet for bødeniveauet skal fraviges</p> <p><i>Stk. 3-6.</i> ---</p>	<p>3. I § 29, stk. 1, og § 78 a, stk. 2, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: » National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
<p>§ 37. De underretninger og oplysninger, som virksomheder og personer omfattet af denne lov giver i god tro i medfør af § 26, stk. 1 og 2, og ved standsning af transaktioner i medfør af § 26, stk. 3 og 4, påfører ikke virksomheden eller personen, dens ansatte eller ledelse nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed kan ikke anses som et brud på en tavshedspligt.</p>	<p>4. I § 37 ændres »§ 26, stk. 3 og 4« til: »§ 26, stk. 3, 4 og 6«.</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>5. Efter § 38 indsættes i <i>kapitel 8</i>:</p> <p>»§ 38 a. Personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.«</p>

§ 55.---

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, kan dog alene ske ved alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 2, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30.

Stk. 5-8. ---

§ 62. ---

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, kan dog alene ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 2, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30.

Stk. 5-9. ---

§ 64 a. ---

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, kan dog alene ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 2, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26,

6. I § 55, *stk. 3*, § 62, *stk. 3*, § 64 a, *stk. 3*, § 68, *stk. 3*, § 78, *stk. 1*, 2. *pkt.*, og *stk. 2 og 5*, og § 78 a, *stk. 1*, ændres »§ 26, *stk. 1 og 3 og stk. 4*, 1. *pkt.*,« til: »§ 26, *stk. 1*, *stk. 3*, *stk. 4*, 1. *pkt.*, og *stk. 6*, 1. *pkt.*,«.

stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30.

Stk. 5-9. ---

§ 68. ---

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1, der omfatter en fysisk persons navn, kan dog alene ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af § 10, nr. 1, 3, 4 og 5, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30.

Stk. 5-8. ---

§ 78. Overtrædelse af § 55, stk. 4, 1.-4. pkt., og stk. 5, 3.-7. pkt., straffes med bøde. Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af §§ 5 og 5 a, § 6, stk. 1, 2. pkt., § 6 a, § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, §§ 9 og 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, §§ 15 og 16, § 17, stk. 1-4, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1-3, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 29, stk. 4 og 6, §§ 30 og 31, § 31 b, stk. 1, § 32, § 35, stk. 1, § 35 a, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, § 36 a, § 38, stk. 1, §§ 40, 43 og 44, § 45, stk. 2, § 48, stk. 1 og 2, § 49, stk. 1 og 2, § 57, stk. 2, § 58, stk. 1, § 59, stk. 1, og § 65, stk. 2, og artikel 4-8, 10-12

og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, samt artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, som ændret ved forordning 2009/44/EF, jf. Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Stk. 2. Ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af § 5, § 9, stk. 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, § 17, stk. 1-4, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31 og 40 og § 49, stk. 2, og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 2.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år. Forældelsesfristen er dog 10 år ved overtrædelse af lovens §§ 6 og 6 a, § 7, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 15, § 17, stk. 1-4, § 18, stk. 1-6, §§ 19 og 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31 og 31 b, § 32, 1. pkt., §§ 36 a og 43 og § 49, stk. 1 og 2.611

Stk. 6. ---

§ 78 a. Skønnes en overtrædelse af § 7, stk. 1 eller 2, § 8, stk. 1-4 eller 6, § 9, stk. 1 eller 2, § 10, § 11, stk. 1 eller 2 eller stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, § 15, § 17, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 eller 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2 eller 3, § 25, stk. 1 eller 2, § 26, stk. 1 eller 3 eller stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31, 40 eller 43 eller § 48, stk. 1, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget, jf. dog stk. 2. <i>Stk. 2-4. ---</i>	

§ 69 b. Spillemyndigheden kan uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Stk. 2. Anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra Spillemyndigheden, skal Spillemyndigheden uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedens opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

§ 69 c. Told- og skatteforvaltningens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26, og som told- og skatteforvaltningen har modtaget fra Hvidvasksekretariatet.

Stk. 2. Forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

7. §§ 69 b-69 d og § 74 a ophæves.

§ 69 d. Told- og skatteforvaltningen kan uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Stk. 2. Anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra told- og skatteforvaltningen, skal told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedens opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering

§ 74 a. Personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Tavshedspligten i stk. 1 gælder også i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at vi-

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>deregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Oplysninger omfattet af stk. 1 kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 1 og 2 er fraveget, på ny anvendelse</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om europæiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 667 af 1. juli 2019, foretages følgende ændring:</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 1 a. ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> Den europæiske økonomiske firmagrube skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder om firmagruppens forsøg på at identificere firmagruppens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmagruppen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester</p> <p><i>Stk. 8.</i> ---</p>	<p>1. I § 1 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I fondsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2020 af 11. december 2020, foretages følgende ændring:</p>

§ 4. ---

Stk. 6. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere fondens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. ---

§ 52. ---

Stk. 6. Foreningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere foreningens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne

1. I § 4, stk. 6 og 7 og § 52, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.</p> <p><i>Stk. 8.</i> ---</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I SE-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. juli 2019, foretages følgende ændring:</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 17 a. ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> SE-selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SE-selskaber skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester</p> <p><i>Stk. 8-9. ---</i></p>	<p>1. I § 17 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>I lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 658 af 1. juli 2019, foretages følgende ændring:</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 14 a. ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> SCE-selskaber skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SCE-selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester</p> <p><i>Stk. 8-9. ---</i></p>	<p>1. I § 14 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p>I erhvervsvirksomhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, foretages følgende ændring:</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 15 g. --- <i>Stk. 6.</i> Virksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere virksomhedens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Virksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. <i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester <i>Stk. 8-9. ---</i></p>	<p>1. I § 15 g, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 25 af 8. januar 2021, foretages følgende ændring:</p>

§ 22. Indser revisor under udførelse af opgaver efter § 1, stk. 2 og 3, at et eller flere medlemmer af virksomhedens ledelse begår eller har begået økonomiske forbrydelser i tilknytning til udførelsen af deres hverv, og har revisor en begrundet formodning om, at forbrydelsen vedrører betydelige beløb eller i øvrigt er af grov karakter, skal revisor straks underrette hvert enkelt medlem af ledelsen herom. Underretningen skal indføres i revisionsprotokollen, hvor revisor fører en sådan. Har ledelsen ikke senest 14 dage herefter over for revisor dokumenteret at have taget de fornødne skridt til at standse igangværende kriminalitet og til at rette op på de skader, den begåede kriminalitet har forårsaget, skal revisor straks underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet om de formodede økonomiske forbrydelser. 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse på forhold, der er omfattet af reglerne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Stk. 2. Finder revisor, at underretning til ledelsesmedlemmerne vil være uegnet til at forhindre fortsat kriminalitet, skal revisor straks underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet om de formodede

1. I § 22, *stk. 1-3*, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>økonomiske forbrydelser. Tilsvarende gælder, hvis flertallet af virksomhedens ledelsesmedlemmer er involveret i eller har kendskab til de økonomiske forbrydelser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Fratræder revisor, jf. § 18, stk. 2, og sker dette, i forbindelse med at revisor har en begrundet formodning om, at der foreligger en situation som omhandlet i stk. 1, 1. pkt., skal revisor straks underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet herom og om grundene til sin fratræden</p> <p><i>Stk. 4-5.</i> ---</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 9</p> <p>I konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 360 af 4. marts 2021, foretages følgende ændring:</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 23 i. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> En fysisk person, som er omfattet af en ansøgning i henhold til stk. 1, opnår tiltalefrafald og fritagelse for et eventuelt særskilt krav om konfiskation, hvis følgende betingelser er opfyldt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) --- 2) --- 3) Virksomhedens ansøgning ligger forud for det tidspunkt, hvor den fysiske person af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet er gjort bekendt med den sag, som ansøgningen angår <p><i>Stk. 3-4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Bestemmelserne i § 23 f og § 23 h, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, finder tilsvarende anvendelse for ansøgninger efter stk. 1 og 4. Endvidere finder § 23 h, stk. 2, nr. 2, tilsvarende anvendelse, idet Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet dog forinden afgivelsen af et foreløbigt tilsagn til en fysisk person skal tiltræde, at betingelserne herfor er til stede.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Når sagen er endeligt oplyst og vurderet, meddeler Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet tiltalefrafald til fysiske personer omfattet af stk. 1 eller 4, hvis betingelserne herfor er opfyldt.</p>	<p>1. I § 23 i, stk. 2, nr. 3, stk. 5 og stk. 6, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 10</p> <p>I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 21 a. ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere fondens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester</p> <p><i>Stk. 8. ---</i></p>	<p>1. I § 21 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 11</p> <p>I lov om firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 355 af 2. april 2020, som ændret ved § 7 i lov nr. 1940 af 15. december 2020, foretages følgende ændring:</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 111. ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> Firmapensionskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder om firmapensionskassens forsøg på at identificere firmapensionskassens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmapensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester</p> <p><i>Stk. 8.</i> ---</p>	<p>1. I § 111, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 12</p> <p>I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 2223 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:</p>

§ 23. ---

Stk. 8. Det gensidige forsikrings-selskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 9. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 5, eller er indhentet, jf. stk. 8, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 10. ---

§ 81 b. ---

Stk. 6. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere sparekassens reelle

1. I § 23, stk. 8 og 9, § 81 b, stk. 6 og 7, § 85 b, stk. 6 og 7 og § 336 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.

ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. ---

§ 85 b. ---

Stk. 6. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere andelskassens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. ---

§ 336 a. ---

Stk. 6. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere sparevirksomhedens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. ---

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 13</p> <p>I investeringsforeningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1718 af 27. november 2020, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 14 a. ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om investeringsforeningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.</p> <p><i>Stk. 8-9. ---</i></p>	<p>1. I § 14 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 14</p> <p>I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 14. oktober 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 1940 af 15. december 2020, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 136 a. ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kapitalforeningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 4-5. ---</i></p>	<p>1. I § 136 a, stk. 3, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 15</p> <p>I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 2199 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 58 a. ---</p> <p><i>Stk. 6.</i> Kapitalselskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Kapitalselskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester</p> <p><i>Stk. 8-9. ---</i></p>	<p>1. I § 58 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »National enhed for Særlig Kriminalitet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 16</p> <p>I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, som ændret ved lov nr. 2195 af 29. december 2020 og lov nr. 721 af 27. april 2021, foretages følgende ændringer:</p>

§ 40 a. ---

Stk. 3. Fingeraftryk, der optages i medfør af stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt edb-register, der føres af Rigspolitichefen. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Rigspolitichefen er dataansvarlig myndighed for registret.

Stk. 4-16. ---

§ 40 b. ---

Stk. 3. Personfotoграфи, der optages i medfør af stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt register, der føres af Rigspolitichefen. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Rigspolitichefen er dataansvarlig myndighed for registret.

Stk. 4-15. ---

§ 58 d. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af reglerne i Schengenkonventionen, VIS-forordningen, visumkodeksen, Dublinforordningen og Eurodacforordningen, jf. dog stk. 2. Der kan i den forbindelse fastsættes bestemmelser om, at andre end Rigspolitichefen efter § 58

1. I § 40 a, stk. 3, 1. pkt., § 40 b, stk. 3, 1. pkt., § 58 d, stk. 1, 2. pkt., § 58 i, stk. 2-4, og § 58 j, stk. 1, 1. og 3. pkt. og stk. 3, ændres »Rigspolitichefen« til: »politiet«.

j, stk. 1-3, kan videregive oplysninger til det centrale Eurodac-system.

Stk. 2. ---

§ 58 i. Rigspolitichefen videregiver straks fingeraftryk, der er optaget af udlændinge over 14 år i medfør af § 40 a, stk. 1, til det centrale Eurodac-system. Rigspolitichefen kan endvidere videregive fingeraftryk, der er optaget af udlændinge over 14 år i medfør af § 40 a, stk. 2, nr. 1, til det centrale Eurodac-system med henblik på at kontrollere, om udlændingen tidligere har indgivet ansøgning om asyl i et andet EU-land. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse, hvis udlændingen er statsborger i et andet EU-land eller et tredjeland, om hvilket der er fastsat nærmere regler i medfør af § 58 e.

Stk. 2. Sammen med fingeraftryk optaget i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 1, videregiver Rigspolitichefen til det centrale Eurodac-system oplysninger om

1-6) ---

Stk. 3. Sammen med fingeraftryk optaget i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 2, videregiver Rigspolitichefen til det centrale Eurodac-system oplysninger om

1-2) ---

Stk. 4. Sammen med fingeraftryk optaget i medfør af § 40 a, stk. 2, nr. 1, videregiver Rigspolitichefen til det centrale Eurodac-system op-

lysninger om udlændingens udlændingenummer eller andet referencenummer.

Stk. 5. Rigspolitechefen modtager og kontrollerer oplysninger modtaget fra det centrale Eurodac-system.

Stk. 6. ---

§ 58 j. Såfremt en udlænding, der i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 1, har fået optaget fingeraftryk, der er videregivet til det centrale Eurodac-system efter § 58 i, stk. 1, 1. pkt., opnår opholdstilladelse her i landet efter § 7, stk. 1-3, eller meddeles dansk indfødsret, videregiver Rigspolitechefen oplysning herom til det centrale Eurodac-system. Det samme gælder, hvis en opholdstilladelse som nævnt i 1. pkt. inddrages, bortfalder eller nægtes forlænges. Modtager Rigspolitechefen oplysning om, at en udlænding, der i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 1, har fået optaget fingeraftryk, der er videregivet til det centrale Eurodac-system efter § 58 i, stk. 1, 1. pkt., har opnået beskyttelse, ikke længere har en sådan beskyttelse eller er blevet meddelt statsborgerskab i et andet EU-land, videregiver Rigspolitechefen oplysning herom til det centrale Eurodac-system. 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, når der er forløbet mere end 10 år fra tidspunktet for optagelsen af udlændingens fingeraftryk.

Stk. 2. ---

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p><i>Stk. 3.</i> Såfremt en udlænding, der i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 2, har fået optaget fingeraftryk, der er videregivet til det centrale Eurodac-system efter § 58 i, stk. 1, 1. pkt., opnår opholdstilladelse her i landet eller meddeles dansk indfødsret, videregiver Rigspolitichefen oplysning herom til det centrale Eurodac-system. Modtager Rigspolitichefen oplysning om, at en udlænding, der i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 2, har fået optaget fingeraftryk, der er videregivet til det centrale Eurodac-system efter § 58 i, stk. 1, 1. pkt., har opnået opholdstilladelse eller statsborgerskab i et andet EU-land, videregiver Rigspolitichefen oplysning herom til det centrale Eurodac-system. Bliver Rigspolitichefen bekendt med, at en udlænding, der i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 2, har fået optaget fingeraftryk, der er videregivet til det centrale Eurodac-system efter § 58 i, stk. 1, 1. pkt., har forladt EU-landenes område, videregiver Rigspolitichefen oplysning herom til det centrale Eurodac-system. 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, når der er forløbet mere end 18 måneder fra tidspunktet for optagelsen af udlændingens fingeraftryk.</p>	

§ 40 a. ---

Stk. 3. Fingeraftryk, der optages i medfør af stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt edb-register, der føres af Rigspolitichefen. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Rigspolitichefen er dataansvarlig myndighed for registret.

Stk. 4-16. ---

§ 40 b. ---

Stk. 3. Personfoto, der optages i medfør af stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt register, der føres af Rigspolitichefen. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Rigspolitichefen er dataansvarlig myndighed for registret.

Stk. 4-15. ---

§ 58 i. Rigspolitichefen videregiver straks fingeraftryk, der er optaget af udlændinge over 14 år i medfør af § 40 a, stk. 1, til det centrale Eurodac-system. Rigspolitichefen kan endvidere videregive fingeraftryk, der er optaget af udlændinge over 14 år i medfør af § 40 a, stk. 2, nr. 1, til det centrale Eurodac-system med henblik på at kontrollere, om udlændingen tidligere har indgivet ansøgning om asyl i et andet EU-land. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse, hvis

2. I § 40 a, stk. 3, 3. pkt., § 40 b, stk. 3, 3. pkt., og § 58 i, stk. 1 og 5, ændres »Rigspolitichefen« til: »Politiet«.

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>udlændingen er statsborger i et andet EU-land eller et tredjeland, om hvilket der er fastsat nærmere regler i medfør af § 58 e.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Rigspolitichefen modtager og kontrollerer oplysninger modtaget fra det centrale Eurodac-system.</p> <p><i>Stk. 6. ---</i></p>	
<p>§ 58 j. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bliver Rigspolitiet bekendt hermed, videregiver Rigspolitiet følgende oplysninger til det centrale Eurodac-system om en udlænding, der i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 1, har fået optaget fingeraftryk, der er videregivet til det centrale Eurodac-system efter § 58 i, stk. 1, 1. pkt.:</p> <p>1-3) ---</p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	<p>3. I § 58 j, stk. 2, ændres »Rigspolitiet« til: »politiet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 17</p> <p>I PNR-loven, lov nr. 1706 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. Rigspolitiet etablerer en passagerlisteoplysningsenhed (PNR-enheden), der er ansvarlig for</p> <p>1-3) ---</p>	<p>1. I § 1 ændres »Rigspolitiet« til: »Politiet«.</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 3. Luftfartsselskaber skal efter anmodning fra Rigspolitiet og herefter løbende forud for flyvninger, der har tilknytning til Danmark, videregive PNR-oplysninger, jf. bilag 1, i elektronisk form til PNR-enheden. 1. pkt. gælder alene PNR-oplysninger, som luftfartsselskaber har indsamlet som led i deres virksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Har en flyvning fælles rutenummer, er det alene det luftfartsselskab, der står for flyvningen, der skal videregive PNR-oplysninger til Rigspolitiet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p>2. I § 3, stk. 1 og 3, ændres »Rigspolitiet« til: »politiet«.</p>
<p>§ 7. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Oplysninger, der er maske- ret efter stk. 1, må ikke afmaske- res, medmindre</p> <p>1) det er nødvendigt for at fore- bygge, opdage, efterforske eller retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet, jf. bilag 2, der kan straffes med mindst 3 års fængsel, og afmaskeringen er god- kendt af rigspolitichefen eller den, som bemyndiges hertil,</p> <p>2-3) ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>3. I § 7, stk. 2, nr. 1, ændres »rigs- politichefen« til: »politiet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 18</p> <p>I lov nr. 434 af 31. maj 2000 om Det Centrale Dna-profilregister, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 715 af 26. juni 2010, foretages følgende ændring:</p>

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 1. Efter reglerne i denne lov opbevarer og fører Rigspolitichefen Det Centrale Dna-profil-register, der tjener som internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>1. I § 1 ændres »Rigspolitichefen« til »politiet«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 19</p> <p>I lov om elektronisk kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014 som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1833 af 8. december 2020, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 12. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal registrere deres virksomhed hos Rigspolitiets Telecenter.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p>§ 75 a. ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Rigspolitiets Telecenter om forhold, som er omfattet af § 12, stk. 1, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p>1. I § 12, <i>stk. 1</i>, og § 75 a, <i>stk. 4</i>, ændres »Rigspolitiets Telecenter« til »politiets centrale datasektion«.</p>
	§ 20

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 22 b. Erhvervsstyrelsens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, der har tilknytning til underretninger vedrørende de erhvervsrettede covid-19-kompensationsordninger, og som hidrører fra Hvidvasksekretariatet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.</p>	<p>1. § 22 b ophæves.</p>
	§ 21
	Loven træder i kraft den 1. januar 2022.
	§ 22
	<p>Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Lovens §§ 2, 4, 7-8, 10-18 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Lovens §§ 2, 12-14 og 16-18 kan ved kongelig anordning sættes i kraft Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.</p>

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk